

سیفاته دہروونیہ کانی بانگخواز

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

نووسینی

عبدالله ناصح علوان

ماموستای دیراساتی ئیسلامیی له
زانکووی مه لیک عه بدولعه زیز له جه دده

وهر گێترانی
قاسم سه لام

سيفاته دهروونيه كانى بانگخواز

نووسينى

عبدالله ناصح علوان

ماموستای دیراساتی نیسلامی له زانکۆی مهلیک عهبدولعهزیز له جهده

وههگیرانی

قاسم سهلام

ئینستیتیوتی بانگخوازان

پیشه‌کی وەرگیر

سوپاس و ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگارو، دروودو صەلات و سەلام لەسەر گیانی پیغه‌مبەری خۆشەویست صلی الله علیه وسلم..

بەندە وەك ئەندامێکی بەشی گەنجانی نینستیوتی بانگخوازان لە نووسینگەی هەولێر، بە نەركی سەرشارنی خۆم زانی وەك یەكێ لە چالاکیەكانی بەشەكەمان هەڵسە بە وەرگیرانی نمو نامیلکەیه، که پێم وابە لەگەڵ نموێ بابەتەکانی زۆر کورت و پوخت، بەلام سوودیکی زۆر دەگەیەنێ بە پشتیوانی خوای کاربەجی، دەمەوی نمو بلێم: هەولم داوێ زۆر پشت نەبەستم بە وەرگیرانی دەق و دەقی وشەکان، چونکە شارەزایانی زمان نموێ دەزانن کە هەندێ جار بۆ وەرگیرانی وشەیه‌کی عەرەبی ڕەنگە پێویست بەداناڵی دوو وشە کوردی هەبێ لە شوێنیدا، بۆ نموێ بتوانی بەچاکی نمو پەیامەکی دانەری کتێبە کە دەیموێ بگەیەنرێ، نەمە لەلایەك، لەلایەکی دیکمە ڕەنگە هەندێ جار هەندێ شت پێویست بێمە نەکا دووبارە بکریتمەو هەولم داوێ نەگەر لاشی نەبەم زۆر بە گوشاروی بیهێنم، بۆ کردنە کوردی نایەتەکانیش پشتم بە (پوختەکی تەفسیری قورپان) بەستوو.

لە کۆتاییدا زۆر سوپاسی م. (سیروان کاکە أحمد) دەکەم بەرپررسی بەشی گەنجانی نینستیوتی بانگخوازان، کە هەمیشە بۆ نەم کارەو هەر کاریکی دیکەکی دینی و دنیایی پالپشتیکی بەهێزم بسوێ، وە دواي وەرگیران و نامادەکردنیشی لەلایەن بەندە، لەگەڵ سەرقالی زۆریشی دووبارە زۆر بە وردی پێیدا چۆتمەو، هەم لە ڕووی

وه رگپړانموه، هدم له پړوی تایپ کردنموه، خوای پهره‌ردگار به باشتړین شیوه
 پاداشتی بداتموه و ده‌ست به تمه‌نیموه بگری. داواکارم له خوای به‌خشمرو به‌زه‌یی نهم کاره و هدر کاریکی دیکهم تنها بونه
 بی، چا له هملو کم و کوپه‌کاتم بیوشی و کاره کم لی قبول بکات و بیکاته
 تیشووی دواي مردنم...

قاسم

۲۰۱۶/۱۱/۵

همولیر

پیشه کی دانه ر

الحمد لله رب العالمين وفضل الصلاة واتم التسليم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين، وعلى دعاة الحق، وقادة الخير بإحسان إلى يوم الدين... وبعد.
 نه مه کتیبی پینجه مه له زنجیره کتیبه کانی قوتابخانه ی بانگخوازن: (مدرسه الدعاء)، له ژیر ناوو نیشانی سیفاته دەرروونیه کانی بانگخواز، (صفات الداعية النفسية).

پیشکشی ښووی ده کهم "برایان و خوشکانی بانگخواز" به لکو بیته گه یاندنی بانگموازی نیسلام، وه بیته هاندانیک له هه لگرتنی ښو په یامه خوا یی به ښو هه موو دونیا، وه خوا له گه ل پاریزکاران و چاکه کاراندایه.

رېڅوښکړدن

خوشک و برای بانگخوآزا پاش نهووی گهورهی نهم بانگهوازته زانی بهسهر
 بانگهوازته کانی دیکه، وه پاش نهووی زانیت که نهم بانگهوازته پتویسته رابگهیه نری
 له ژیانی نینسان، وه پاش نهووی رېزو پیگه ی بانگخوازته زانی لای خواو لای
 خه لک، نهمه وات لی ده کات شتیکی دیکه به پتویستر نه زانی لهووی که
 زانیاریت هه بی دربارهی نهو بنچینه دهروونیانه ی که پتویسته له کهسی
 بانگخوآزدا هه بن، بو پیگه یانندن و بنیاتنانی کهسی بانگخواز، وه بو ناماده کردنی
 زانیان، بو نهووی پتی وه سف بکری، وه خو ی به چاکترینی نهو سیفاته دهروونیانه
 برازی نیتتهوه، بو نهووی بانگخوآزی حق بی و خه لک لینی سوودمهند بن، وه خه لکی
 به رېنماییه کانی کاریگر بن، وه به دهوری گهوره ی خو ی هه لسی که بریتیه له
 چاکسازی و گورانکاری، وه پژگارکردن و رېنمویی خه لک و کومه لگا.

به لام نایا نهو سیفه ته دهروونیانه چین که هه رکاتی بانگخوآزان خو یان پی پازانده وه
 نهوه له گۆره پانه کانی بانگخوآزی و تیکوژشان و شهید بوون هه رگیز سل نابه نهوه و
 توووشی بی تاقه تی و رهش بی نی نابن!!!

وای ده بینم که نهو بنچینانه لهسهر چند بناغمیه ک رېک ده خریت:

نیمان

به دلتیاییهوه نهوه زانراوه که هدرکاتی نیمان به خوای تاکو تهنها چووه ناو دهر و ونی نینسان، وه له گهل دلدا تیکهل بوو دلی نینسانی پی کرایموه، نه مه یه کهم چه کیکه که که سی بانگخواز خوی پی چه کدار ده کات بو بهره نگاریونهوه و ململانی کردن له گهل قوناغه کانی ژیان به خوشی و ناخوشیه کانیوه، وه نم نیمانه یه کهم چه کیکه به کاری دههینی بو سهنگر گرتن له دژی فریوده ره کانی دنیا، جا چ نه گهر هاتوو بانگخواز له حالتی ژیر دهستمی دابوو، یاخود نازاد بوو، له هیرش بردندا بی، یاخود له بهرگری، له حالتی سهرکهوتن دابی یا له تاقیکردنهوه دابی، به بی بوونی چه کی نیمان هه موو چه که کانی دی پوچ و به تالان، وه هه موو خو ناماده کردنه کانی دیکه به تالان، وه هه موو زادو زه خیره کی دیکه پوچ و به تاله به بی بوونی نیمان.

* مه به ستمان له نیمان نهوه یه: بانگخواز له ناخی خویدا باوه ری وابی که نه جهله کان به دهستی خوان، وه نهوه ی تووشی ده بی له بهر نهوه نییه که هه له ی کردوو، وه نهوه ی هه له ی لی ده کات له بهر نهوه نییه تووشی بووه، وه نه گهر هه موو نوممت کو ببنهوه بو نهوه ی سوو دیک ی پی بگه یه نن ناتوانن سوو دی پی بگه یه نن تهنها مه گهر بهو شته ی که خوا بو ی نویسیوه، وه به پیچه وانوه نه گهر هه موو کو ببنهوه بو نهوه ی زهره ریکی لی بدن ناتوانن شو زهره ری پی بگه یه نن تهنها بهو شته نه بی که خوا بو ی نویسیوه.

وه پیویسته نیماندار هه همیشه چاوی له سهر شو نایه ته موباره که بی که خوای په روره دگار ده فره موی: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا﴾^۱ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ^۲ التوبة. واته: (هی موحه مه د صلی

الله عليه وسلم) بلای: هیچمان توش نابی بیجگه لهووی که خوا نووسیویه تی بۆمان، خوا پشتیوانی ئیمیه، وه پرواداران با تنها پشت به خوا بیهست. وه هه موو به یانیان و ئیواران نه مه بلتیهوه، به بیرى خۆی بینیتیهوه که خواى گهوره ده فهرموئ: ﴿... فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (۲۱) الاعراف. نجا کاتیک ماوهی مردن یان سزا که یان هات ساتیک دوا ناکهون، وه پیشیش ناخرتن.

بهو باوه ره، وه بهم ههسته، نیماندار پزگاری ده بی له ترسو بیم و بی جورته تی، وه خۆی ده پازینیتیهوه به صبر گرتن و نازایه تی و دهست پیشخه ری، له قولایى دلپه وه هاوار ده کات وه ک نمو هاوار کردنه ی پیشهوا عه لی خوا لیتی پازی بی کاتی که سه نگه ری له دوژمنانی ده گرت ده یگوت:

أَيُّ يَوْمِي مِنَ الْمَوْتِ أَفْرَ ... يَوْمٌ لَا يَقْدِرُ أَمْ يَوْمٌ قُدِرَ
يَوْمٌ لَا يَقْدِرُ لَا أَرْهَبُهُ ... وَمَنْ الْمَقْدُورُ لَا يَنْجُو الْحَذَرُ

چ پۆژنیکه له مردن هه لیم؟ نمو پۆژه ی قه ده ره نه بووه، یاخود قه ده ره به وه، نه گه ره قه ده ره نه بووی (بهرم) هه لئایه م، خو نه گه ره قه ده ریش (قه ده ری خوا نوسیبیتى بهرم) نمو ووریا بوون و ناگا له خو بوون پزگارم ناکات (له مردن).

* ههروه ها مه به ستمان له ئیمان نهو یه: نیماندار له ناخی دلپه وه باوه ری وای که پزقو پۆزیه کان هه مووی به دهست خوان، وه هه ر شتی که خوا بیهوی پیتی بدا کهس ناتوانی نمو شته ی لی قه ده غه بکات، وه هه ر شتیکی خوا لیتی به گرتیه وه له توانای کهس نییه نمو شته ی پی به خشی، وه نهو ی به ته قه دیر کراوه که ده بی بیجوى هه ره ده یجوى، وه هه یچ نه فسیک نامری تاوه کو نمو پزقو پۆزی و نه جه له ی بۆ دیاری کراوه وه ری نه گری و به سه ری نه با، وه پتویسته له سه ره نیماندار که

چاوه کانی له سر شو نایه ته موباره که بئ که دهر موی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ الإسراء، واته:
بهراستی پهروه دگارت رزق و پژوی فراوان ده کات بۆ هر که سی بیهوی، تهنگی
ده کات له سر هر که سی بیهوی، بهراستی شو همیشمو ناگاو بینایه
به بنده کانی، وه شهو و پژو شو نایه ته بلیتسه که دهر موی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي
يَرْفُكُنَا إِنَّ أَمْسَكَ رِزْقَهُ، بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ الملك، واته: نایا شهو کینه
شو که سی که پژیتان ده دات نه گهر خوا پژوی خویتان لی بگریتهوه، به لکو
(به ناره زو) دریو یاندا به سر کیشی و دور کومتنه وه له (پتی راست)، بهم باوه ره
بهم هسته نیماندار نازاد ده بی له زیاده سوور بونی له به دست هینانی دنیا، وه له
زور خوچرینهوی بۆ داوا کردنی دنیا، وه هروه ها پژگاری ده بی له قرچوکی و
ره زلی دهروونی و له به خیلی، به پیچمو انمو شو نیمانه وای لی ده کات خوی
پرازینیتسه به سه خاوه و به خشین و پیشخستنی براکی به سر خوی، به لکو
سه عاده تی خوی له بوونی قه ناعه و برئویه که ده بینیتسه به پیتی پیوست، نه گهر
نه فی نینسان قه ناعه تی بۆ دروست بوو شو کات به کم رازی ده بی، وه شتیکی
سه هلو ناسان به شی ده کات، په جمه تی خوا له پیشمو شافیعی بی که ده لی:

النفس تجزع أن تكون فقيرة والفقر خير من غنى يطفئها

وغنى النفوس هو الكفاف فإن أبت فجميع ما في الأرض لا يكفيها

واته: نه فس ده ترسی لهوی هه ژار بی، وه هه ژاری باشته له دهوله مه ندیه که به ره
له خو بایی بوونت به ری، دهوله مه ندی نه فس لهوه دایه ده ست هه لگری، نه گهر وای
نه کرد، نهوا هه رچی له زهوی هیه پیتی بدری به شی نا کاو نالی با بهس بی.

* وه هدر و هها مه به استمان له نیمان نهو هیه: که نیماندار به هه موو هست و شعوری با وهری وایی که خوی کار به جی له گه لی دایه، ده بیینی ده بیستی، وه زانایه به نهینی و ناشکرای، وه زانواو شار هزایه بهو چاوانهی که به خیانه ته وه دهر وانون، وه بهو شتانی له دلدا شاردرا ونه وه.

وه پیوسته له سمر نیماندار چاوی له سمر نهو نایه ته بی که خوا سبحانه و تعالی ده فرموی: ﴿ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنٍ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ﴾ المجادلة.

واته: چپه هیج سی که سیک نیه که خوا چواره میان نه بی، وه چپه هیج پینج که سیک نیه که نهو شه شه میان نه بیت، وه نه که متر لهو ژماره نه زورتر نیه مه گهر خویان له گه لدا یه به (زانیاو و ناگاداری) له هر جینگایه کدا بن.

وه به میانیاو و نیواران نهو نایه ته دوو یاره بکاته وهو بلی: ﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ الانعام. واته: وه کیلی هه موو نهینه کان لای خویه، کهس نایانزانی بیتجگه نهو (خوا) وه خوا ده زانی چی له و شکانی و ده زیادا هیه، وه هر گه لایه که بکویتته خواره وه خوا پی ده زانی، وه هر دانه و تله یه که له تاریکیه کانی زه ویدا بی، وه هر تهرو و شکیک هه بیت هر هه موویان له کتیبی پاریزراو (لوح المحفوظ) دان.

نیماندار بهم با وهر و بهم هسته له گرئی نه فسو شاره زوو پرزگاری ده بی، وه له فیل و ته له کی شهیتان و نه فسی فرمانکهر به خراپه پرزگاری ده بی، وه له فیتنه ی مال و نافرته پرزگاری ده بی، وه ده راز ته وه به هست کردن به چاودیری خوا

به سهریه وه، وه به نیازیاکی بۆی، وه به پشت به ستو داوای یارمه تی کردن لیتی، وه نمو جوړه نیمانه ده بیته پالنه ریک بۆی که بهو په ری دنیایی و به هه ند وه گرتنو ریکو پینکی کرده وه کانی نه بجام بدات.

به لکو وای لیدی "کاتی له نیو خه لکدا ده پروات" که سیکی داد گهره، چاکه کاره، پاریز کاره، وه ریحانیکی بۆن خوشه، له نیو کۆمه لگادا له دووره وه بۆنی خوشی ده که نو به په بجه ناماژهی بۆ ده که ن.

ده بیته که سیک که نمو پارچه شیعره له خۆیدا به رجسته ده کات که ده لئی:

إِذَا مَا خَلَوْتُ، الدَّهْرَ، يَوْمًا، فَلَا تَقُلْ خَلَوْتُ وَلَكِنْ قُلْ عَلَيَّ رَقِيبٌ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ يَغْفِلُ مَا مَضَى وَلَا أَنْ مَا يَغْفَى عَلَيْهِ يَغِيبُ

واته: نه گهر رۆژتیک ته نیا که وتی نه لیتی: ته نیام، به لکو بلی چاودیریک به سهرمه وهیه، وا گومان مه به خوا بی ناگایه له وهی پابردوو وه پروی داوه، هیچ شتیکی شاراوه لای نمو په نهان نیه.

پتویسته بانگخواز بهو مانا نیمانیانه خۆی پی بگه یه نی، وه بهو مانا نیمانیانه رووبه پروی ململانیکانی ژبان بیته وه.

نیاز پاکیی (الإخلاص)

له راستیدا نیاز پاکیی هیتیکی یمانییه، وه ململانییه کی نه فسیه، "پاش بهردان و راکیشان" خاوه نه که ی پال پتوه ده نی که خوی دامالینی له هه موو بهر ژوه و نندیه کی تا که که سی، وه خوی دهر بیینی له نیو مه بهسته تا که که سیه کان، مه بهستی له کارو کرده و نه غامدان ته نها زاتی خوا بی، بی شمو ی له پال نه غامدانی نهم کرده وانه چاوه پروانی سوپاس و پاداشت دانمویه ک بی له غمیری خوا.

وه نه گهر که سی نیاز پاک بهرد و وام بی له سهر نهم حاله له تینکوشان و سهر بکمو ی به سهر وه سه و سه کانی شمیتان و نه فسی فرمان که به خراپه، نه و کاته نیاز پاکیی له هه موو کرده و هه کانی ده بیته ره و شتیک و عاده تیک، به لکو وای لیدی بی هیچ ماند و بوون و فشار تیک هه رچی کرده و هیه ک که نه غامی ده دات به ته نها بو خوی نه غام ددها بهو پهری نیاز پاکیی مه، (واته: عادهت و ده قی پتوه ده گری).

وه هه نهو مانایه بو نیاز پاکیی مه بهسته له مانایه مو باره کانی خواره و:

- ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ٥﴾ **البینة.**

واته: (له گه نهو شدا) که فرمانیان پی نه درابو مه گهر بهو ی که په رستی خوا بکه، به دلسوزی و ملکه چی، خویان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه ریکی خوارو خینچ، وه نویت بکه و زه کات بدن، وه نه مه یه نایینی راست.

- ﴿فَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ٥﴾ **الکھف.**

واته: جا هه کهس به ته مایه به خزمهت پهروهر دگاری بگات (له قیامه تدا) نهو با کرده و ی چاک بکات، وه له په رستی پهروهر دگاریدا کهس نه کات به هاو به شی.

- ﴿وَيُطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْدٍ مَّسْكِيْنًا وَيَتَمَنَّاوْا سِيْرًا ۝۸۰ اِنَّمَا نُطْعِمُكَ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكَ جَزَاً وَلَا شُكْرًا ۝۸۱﴾ الإنسان.

واته: وه خواردن به همتیوان وه ژارانو دیلان (به‌ند کراوان) دده‌دن با هه‌زیشیان لی بی، (ده‌لین) نیمه به‌راستی خواردنتان دده‌بینی هه‌ر له‌به‌ر خوا، چاره‌پروانی ناکه‌ین له‌ نیوه نه‌ پاداشتو نه‌ سوپاس.

* وه هه‌ر نمو نیازپاکیه مه‌به‌سته له‌و فرمایشته‌دا که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموی: { اِنَّمَا الْاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَ اِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا تَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ اِلَىٰ دُنْيَا يُصِيبُهَا اَوْ اِلَىٰ امْرَاةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ اِلَىٰ مَا هَاجَرَ اِلَيْهِ } رواه احمد برقم (۱۶۸)، والبخاري برقم (۱)، ومسلم برقم (۱۹۰۷).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموی: { اِنَّ اللّٰهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ اِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتَغَىٰ بِهِ وَجْهَهُ } أخرجه النسائي برقم (۳۱۴۰) والطبراني برقم (۷۶۲۸) قال الحافظ في الفتح (۲۸/۶): إسناده جيد.

واته: خوا کارو کرده‌وه‌یه‌ک وه‌رناگری، مه‌گه‌ر بو نمو به‌ نیازپاکیی نه‌نجام درایی، وه له‌ پیناوی نمو (خوا) نه‌نجام درایی.

وه کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم موعاذ رضي الله عنه ده‌نییری بو یه‌مه‌ن، موعاذ ده‌لئی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناموزگاریم بکه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بیی ده‌فرموی: { اَخْلِصْ دِيْنَكَ يَكْفِيْكَ الْقَلِيْلُ مِنَ الْعَمَلِ } أخرجه والحاكم برقم (۷۸۴۴).

واته: له‌ دینداریدا نیازپاکیه، نه‌نجامدانی کرده‌وه‌یه‌کی کم به‌سته، (واته: نه‌گه‌ر کرده‌وه‌کانت به‌ته‌ن‌ها بو خوا نه‌نجامدا نه‌وه نه‌گه‌ر که‌میش بن به‌سته).

به لّام حه قیقه تی کرده وه به ک به نیاز پاکیه وه چییه؟!

هر کرده وه به ک به نده نه نجامی دده له ژیانیدا، لای خوا وهرناگیری، وه بوی توّمار

ناکری له ترازوی چاکه کانی مه گهر نمو دوو مهرجهی تیدابی:

یه کهم: شرع دانی پیدانابی و (موافقی شریعت بی).

دووه: به تهنه بۆ خوا نه نجام درابی.

نه گهر کرده وه موافقی شریعت بی، به لّام به نیاز پاکیه وه بۆ خوا نه نجام نه درابی

وهرناگیری، وه نه گهر به نیاز پاکیه وه بۆ خوا نه نجام درابی به لّام موافقی شریعت

نه بی، دیسان وهرناگیری، که واته: کرده وه وهرناگیری لای خوا مه گهر بۆ خوا نه نجام

درابی بهو پهری نیاز پاکیه وه، وه موافقی شریعتیش بی.

نمو واتیه بۆ وهرگیرانی کرده وه لای خوای بهرزو مهزن زانایانی پیشی پرونیان

کردۆتوه، وه به قوتاییه کانیان راگه یاندوه، وه نموه دواي نموه جیلی مسولمانانان

لی ناگادار کردۆتوه، بۆ نموهی هر جیلێک پهروه ده بی له سه ره شوێنکه وتهی

تهواوی شریعت و راستگویی و نیازپاکی له نه نجامدانی کرده وه کانیدا.

*** براو خوشکی بانگخواز گوی لهو گهت و گۆبه بگه له گه له کێ له**

زانایانی پێشین:

پرسیار له (فضیل بن عیاض) کرا ده رباره ی مانای چاکترین کرده وه له م

فه رمایشته ی خوای پهروه دگار که ده فه رموی: ﴿لَیْلُوْکُمْ اَنْ تَکُوْا اَحْسَنُ

عَمَلًا﴾ ۱۱۱ الملك، گوته: مه بهست له (أَحْسَنُ عَمَلًا) چاکترین کرده وه بریتیه لهو

کرده وهی بهو پهری نیازپاکی و موافقی شریعت وه نه نجام ده درێ.

وه فرموی: نیخلاص نهویه بۆ خوا نهغام درابی، وه (الصواب) نهویه شهریهعت دانی پیدانابی و بهگویرهی شهریهعتی خوا بی^(۱).

وه بانگخواز زۆر له پیشتره له کسانێ دیکه بزانی کردهوی باش و وهرگیراوی خوا کامیه.

براو خوشکی بانگخواز! نهویه لهسهرت پیوسته بهر له ههموو شتیکی دیکه نهویه سهیری نهو کردهوانه بکدی که نهغامیان ددهی: نایا به گویرهی شهریهعتی خوایه، دهچته نهو چوار چیهویهی که خوا ی پهرهردگار بۆ بهندهکانی کیشاویهتی؟ وه نایا به نیازو مهبهستیکی پاک تهنها بۆ خوا ی بهرزو مهزن نهغامت داو؟ نایا له پال نهغامدانی نهو کردهویهت چارهروانی هیچ سوپاس و ستایشیک نهبووی لهلایهن کهسیکهوه؟ نهگهر بهم شیهویه نهغامیان ددهی نهوه داوا له خوا ی پهرهردگار بکه راگیراوت بکات، وه له ههولدان بهردهوامبه بۆ زیاترو زیاتر، وه پله پله سهههوه بهروو کامل بوون، بهلام نهگهر به پیچهوانته نهغام داوه نهوه بگهڕیوه لای خوا، نیهت و مهبهستت راست بکهوه، وه نیخلاص و نیاز پاکیت بۆ خوا بهملینه، وه به ههموو توانایه کیشته ههولبده نهوانهی نهغامی ددهی به گویرهی شهریهعتی خوا بی، نهک کردهوانیک بن شهریهعتی خوا فرمانی پی نهکردبی.

بانگخووانی نیازپاک بهچی دهناسرینهوه؟

کهمیك بهر له نیستا باسی نهوهمان کرد که هیچ کردهویهک وهرناگیری لای خوا ی بالادهست مهگهر به نیازیکی پاک بۆ خواو بهگویرهی شهریهعت نهغام درابی، به

(۱) نهم بهسهرهاته له کتیی (معتضرة تكوين الشخصية الإنسانية) وهرگیراوه.

پشت به ست به مه بز وهر گیرانی کرده ده کان لای خوا پیوسته له سر بانگخوازن
درک بهم راستیانه ی خواره ده بکه ن:

(۱) - مه به ستیان له بانگخوازه که بیان تهنه ا خوا بی.

(۲) - هه موو هه لسان و دانیشتن و کرده موو سلوکیکی کومه لایه تیان به گوژره ی
شهریعه تی خوا بی.

(۳) - به رده وام لی پینچینه وه له خوژیان بکه ن، وه به شیوه یه کی به رده وام پرسیار له
خوژیان بکه ن مه به ستیان چیه له راگیانندی ثم بانگه وازه؟ وه مه به ستیان چیه
له بانگ کردنی خه لک؟

(۴) - سهیری کرده ده کانیان بکه ن نایا وه نمو قسانه وایه که ده یکه ن، یاخود وه
نمو حالیه که تییدان؟

(۵) - وریابن له فیل و تله که ی شهیتان و سه وه سه ی نه فس و هه واو شاره زوو، وه
وریو ناگاداربن له فیتنه ی به خو سرسام بوون و پی هه لخلیسکان به هژی
رووپامایی (ریاء) وه.

به بزچوونی من بانگخوازن نه گهر ده رک بهو حه قیقه تانه بکه ن، وه خوژیان بهو
وه سفانه ی سه ره وه برازینه وه، نموه راستگون له گرته بهری ریگای نیخلاص، وه
به نیخلاصه وه ری ده که ن له ریگای بانگه واز، وه خوای کار به جیش نه وکاته
چاکسازی له نیسانه کان ده هیئته دی له سر ده ستی نه وان، وه گهلو میلله تانیا ن
پی هیادیه ت ده دات، به لکو خه لکی پییان کاریگهر ده بن، وه وه لامی
بانگه وازه کانیا ن ده ده نه وه، وه به هه لبارنو شازادی خوژیان ریتمیری خوای
په روه ردگار وهر ده گرن بهو په ری ملکه چیه وه.

براو خوشکی بانگخواز!

بۆ ئه‌وه‌ی شوینه‌واری نیازپاکیت بۆ دهر بکه‌وێ له بانگه‌وازی کردن بۆ لای خوا، وه بۆ ئه‌وه‌ی شوینه‌واری کهسانی نیازپاکت بۆ دهر که‌وێ له کاریگه‌رییان به‌سه‌ر خه‌لکی، گوێگه‌ له‌م به‌سه‌رهاته بۆت دهر ده‌که‌وێ نیازپاکێ چ کاریگه‌رییه‌کی هه‌یه، وه به‌ پێچه‌وانه‌وه هه‌واو ئاره‌زووش چ به‌ ئینسان ده‌کات؟

یه‌کێ له عابیده‌کانی ئۆمه‌تانی پێشتر زه‌مه‌نێکی زۆر خه‌ریکی خواپه‌رستی بوو، کۆمه‌ڵی خه‌لک هاتنه لای پێیان گوت: له فلان شوێن قه‌ومێک هه‌ن دارێک ده‌په‌رستن له جیاتی خوا، به‌ بیستنی ئه‌مه زۆر توپه‌ بوو، ته‌وره‌ که‌ی هاوێشته سه‌ر ملی بۆ ئه‌وه‌ی داره‌که‌ به‌ریته‌وه، ئیبلیس له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاوێکی پیر هاته سه‌ر رینگه‌که‌ی پێی گوت: بۆ کوێ ده‌چی په‌حمه‌تی خوات لێی؟
گوتی: ده‌مه‌وێ ئه‌و داره‌ به‌رمه‌وه.

ئیبلیس گوتی: تۆ چ کاریکت به‌م داره‌یه، وازت له خوا په‌رسته‌که‌ت هێناوه‌و خۆت سه‌رقاڵ کردوه به‌ غه‌یری په‌رستنی خوا!
گوتی: نه‌مه‌ش به‌شیکه‌ له خواپه‌رستییه‌که‌م.
ئیبلیس گوتی: من ناھیلم ئه‌و داره‌ به‌ریته‌وه.

بوو به‌شه‌ریان زۆری نه‌خایاند کابرای عابید ئیبلیس به‌ زه‌وی داداو له‌سه‌ر سنگی دانێشت.

ئیبلیس پێی گوت: وازم لێبێنه‌و به‌رمه‌ده‌ با هه‌ندێ قسه‌ بکه‌ین، ئه‌ویش هه‌لسه‌یه‌وه.

نیبلیس گوتی: نهی کابرا خوا نه موی له سر تۆ پتیرست نه کردوه خو تۆ نه م داره ناپه رستی، چ په یوه ندیت به خه لکی دیکه هیه ده په رستی یان نا، خوی په روه ردگار پیغه مبه رانی هیه له هه موو به شه کانی نه م زه ویده ا، نه گهر بیو یستبا بۆی ده ناردنو و فرمائی پی ده کردن بی پر نه وه!!

کابرای عابید گوتی: هه رده بی بی پر مه وه.

دووباره شه لهن یوانیان سمری هه لدا یه وه، کهوتنه ږاکیش ږاکیشی په کدی، بۆ جاری دووهم کابرای عابید توانی زال بی، له سر سنگی دانیش، کاتی نیبلیس بی توانایی خوی بینی ږنگی دیکه ګرته بهر، زانی که نه و عابیده هه تا به م نیخلاصه وه کاره کانی بکات هیچ هیزیک له سر زه وی ناتوانی به سه ریدا زال بی، بۆیه په نای بۆ نه و به رد نیه و مه بهستی کابرای عابید بگۆږی، شتیکی توش بکاو نیازو مه بهسته کهی بگۆږی بۆ غهیری خواو پاداشتی خوا.

گوتی: بۆ نایه ی له سر شتیک پیک بیین که سوودی زوری بۆت هیه؟

کابرای عابید گوتی: نه و شته چییه؟

نیبلیس گوتی: تۆ به رده تا پیت بلیم، نه ویش به ریدا.

نیبلیس گوتی: تۆ پیاوړکی که م ده رمه تی هیچ شتیکی وات نییه، سووی به بارگرانی به سر خه لکی و نه و ده تیره نن، وه له وانه یه توش حمز بکه ی فه زلو چاکه ت هه بی به سر براده رانت، وه حمز ده که ی یارمه تی دراوسینکانت بده ی، وه برسیه کان تیر بکه ی وه بیتیا ز بی له خه لکی؟

کابرای عابید گوتی: به لئی!!

نیبلیس گوتی: واز له م کاره بیتنه، له سر من بی هه موو شه ویک دوو دینار له ژیر سهرت داده نیم، به یانیا ن که هه لسا ی هه لیگروه بۆ خۆت و خیزانت سوودی لی

ببینه، وه خیریشی پی بکه، نه مه سودی زۆرتره بۆ مسولمانان له برینی دارێك كه له شۆتني خۆیدا شین بووه، برینی نمو داره هیچ زهه رێك به وانه ناگهیهنی كه دهپهرستن، وه هیچ سودیکیشی بۆ برا نیعانداره کانت نیه!!

کابرای عابید هه نێك بیری کردهوه پاشان گوتی: نهم پیاوه پیره راست دهکات، خۆ من پیغه مبهه نيم له نهستۆی من بۆ پرینهوهی نهم داره، وه خۆ خوا فهرمانی پێ نهکردوم تا بپرم، تا نهوهی نهگهه نهپرم گوناهاهه بهم، نهوهی نهم پیاوه پیره پێ گۆم سودی زۆر زیاتره، بۆیه دهستی خسته نێو دهستی نمو پیاوه پیره وه پهمانیان بهست.

نیبلیس په پهمانی پێدا كه وهفای بهم په پهمانه هه بۆ، وه سۆنیدیشی بۆ خوارد. کابرای عابید گهرايموه شۆتنه کهی خۆی، شمو کردوه، بۆ بهیانی دوو دیناره کهی بیانی لای سهری، بۆ بهیانی به ههمان شێوه، بهلام بۆ پۆژی سیهم و دواتریش هیچ شتیکی نه بیانی!!

تووړه بوو تهوړه کهی خسته سهه شانی، پۆیی بههه نهو شۆتنه کهی که داره کهی لیبوو، دووباره نیبلیس بههه رووی هات له سهه شۆهه پیاوێکی پیر، پتی گوت: دهتهوی بۆ کوی بهی؟

گوتی: دهتهوی نمو داره بهههه.

نیبلیس گوتی: درۆت کرد! بهخوا تۆ توانای نه پهماندانی نمو کارهت نییه.

کابرای عابید بۆی چو بۆ نهوهی وه کو جاری به کهم بههههیدا بدات، بهلام چی به سهههات؟ نیبلیس گرتی وه زهههیدا وه چۆله که کهوته ژیر پییه کانی نیبلیس، نیبلیس له سهههه سنکی دانیش، پتی گوت: واز لهم کاره دههینی یان سهههه بهم؟

کا برای عابید سهیری کرد هیزی نیه خوی پژگار بکا، گوتی: سرکهوتی بهسرمد، ههوا لم پی بده چون جاری یه کم من توانیم سرکهوم بهسهرتدا، کهچی تۆ شه مجاره سرکهوتیت بهسرمد؟

نیبلیس پی گوت: چونکه تۆ جاری یه کم تووره بوونه کهت له بهر خوا بوو، نیهت و مه بهستت ناخیرهت بوو، به هیزی خوا سرکهوتیت بهسرمد، به لام شهو جاره یان تو ره بوونه کهت بۆ پارهو بۆ نه فسی خۆت بوو توانیم بهسهرتدا زال بم^(۲).

هه ره به هۆی نیخلاصهوه کاریگه ربی به دهست دیت، ریز به دهست دیت، متمان به دهست دیت، با کهسی بانگخواز خوی به نیخلاص پرازی نیتهوه، وه دوور بکهوتیه لهو شوتانهی پی تیدا هه لده خلیسکی و تووشی دهر چون ده بی.

وریابه له فیللی شهیتان، وه ریای نادیارو شاراو، وه په ته کانی ئاره زوو، وه وه سه سهی نه فسی فه رمانکه ره خراپه، نه گه ره دههوی نه م بانگهوازه بلاو بیتهوه، وه عیززهت و شانازی بۆ نیسلام بگه ریتتهوه، وه کیانیک بۆ نه م ئه متهه دروست بی، نهو کاته نیمانداران دلخۆش ده بن به سرکهوتنی خوا.

(۲) له کتیبی (من صفات الداعیه) ی محمد الصباغ وه رگهراوه. ص

۴۵، شهویش له کتیبی (الاحیاء) ی خواستۆتهوه.

جورنہ ت

له راستیدا جورنہ ت نمو هیژہ دہروونیه چاکهیه که بانگخوازی نیماندار به هؤی نیمانی پتهوی به خوی تاکو بیّ هاوتا، وه به هؤی نمو حقهی که دهست لهملانی بووه، وه به هؤی نمو ژیانه نهپراوهی دوی مردن که یهقینی بۆ دروست بووه دهربارهی، وه به هؤی نمو قهدهرهی که تسلیمی بسووه، وه به هؤی نمو بهرپرسیاریتیهی که هستی پیّ دهکات، وه به هؤی نمو پهروورده نیسلامیهی که پیّ گوشت کراوه، بۆی فراههم دهبیّ و بهدهستی دینیّ.

وه نیماندار به قهده نیمانی بمو خوییهی که همرگیز ژیر ناکهوی، وه به قهده نیمانی بمو حقهی که همرگیز سهرشۆر نابی، وه به قهده نیمانی بمو قهدهرهی که همرگیز ناگۆری، وه به قهده نیمانی بمو بهرپرسیاریتیهی که لهسهریهتی، به گویرهی پتهوی نیمانی بهمانه ههمووی جورنہ ت و نازایهتی و چاونهترسی بۆ پمیدادهبی، وه زیاتر دهتوانی بانگخوازی بۆ وشهی حق بکاو له لۆمهی لۆمهکاران نهترسی.

* لیروهیه فەزلی بوونی جورنہ ت لهسهر حق له گهوارهترینی جیهادهکانه: وهك پینغه مبهری خوا دهفرموی: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ حَقٍّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} أخرجه أبو داود برقم: (۴۳۴۴)، وابن ماجه برقم: (۴۰۱۱). واته: باشترین جیهاد گوتهی وشهی حقه بهرانهر دهسهلاتداریکی ستهمکارو لادهر.

* نا لیروهیه گهوارهی شهیدان (همزهی کوری عبدالمطلب) ه، وه که سییکیش له پیناوی ووشهی حقهدا شهید دهبی له پیزی همزهیه خوا لیّی پازی بی، نهوهتا پینغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفرموی: {سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْرَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ. فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ. فَقَتَلَهُ}، أخرجه

الحاکم برقم: (۴۸۸۴) وقال: صحيح الإسناد، والطبراني برقم: (۴۰۷۹)، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) برقم: (۳۶۷۵)، و "الصحيحه" برقم: (۳۷۴).
 واته: سمر دارو گمورهی شهیدا (همزه‌ی کوری عبدالمطلب)، وه پیاویکه له‌به‌دهم پیشه‌وایه‌کی ستم‌کاردا هه‌لده‌ستیتموه وه فرمان وه‌ده‌غهی خوی پی راده‌گه‌یه‌نی نه‌ویش ده‌یکوژی.

* به هه‌مان شیوه ده‌بینین پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په‌یانی له هاره‌لان وه‌رگرت که هه‌میشه حق بیژین له هه‌ر شوینیک‌داین، وه‌ک هاتوه له عوباده‌ی کوری صامت ده‌تی: {بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَالْمُنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَعَلَى أَنْ لَا تُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ إِنَّمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَّائِمَةً} رواه مسلم برقم: (۱۰۷۹).

واته: به‌یعه‌ماندا به پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌سهر گویگرتن و گویرايه‌تی، له کاتی خوژی و ناخوژیدا، وه له‌کاتی چوست و چالاکی و بی هیزیدا، وه هه‌رده‌م نه‌و به‌سهر خزماندا هه‌لبیژین، وه کیشمو مشت و مړ له‌گه‌ل نه‌و که‌سه‌دا نه‌که‌ین که له‌سهرمانی ده‌کاته فرمان‌په‌وا، وه حق بیژین له هه‌موو شوینیک‌دا، وه له‌ه گوتنی حه‌قیشدا له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ترسین.

* هه‌ر ده‌باره‌ی جورته‌ت و چاونه‌ترسی که‌سی بانگخواز، نه‌مه‌تا خوی ته‌عالا ستایشی نه‌و که‌سانه ده‌کات که په‌یامه‌که‌ی خوا ده‌گه‌یه‌ن و وه هه‌ر له‌و ده‌ترسن و له‌ه غه‌یری نه‌و ناترسن، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يَلْعَنُونَ رَسَلَتِ اللَّهُ وَيَخْشَوْنَ، وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ الأحزاب.

واته: کهسانی که په پامه کې خوا راډه گمیه نن وه له (خوا) د ترسرو بیجگه له خوا له هیچ کسی دیکه ناترسن خوا بهسه به چاودیر. وه میووی بانگخوازو بانگخوازان پرن لهو کهسانه ی که حق بیژ بوون و له لومه ی لومه کاران نه ترساون.

چند نمونه په کی زیندووی نهو پیاوانه ی که حق بیژ بوون و له بهر خوا له لومه ی لومه کاران نه ترساون.

به لکو بانگخواوانان بهو غوونانه کاریگر بنو، دست به چاکترینی هه لویسته کانیان بگرین:

۱- له هه لویسته کانی (عیزی کوری عه بدوسه لام): جارتکیان له دانیشنیکدا که پر بوون له پیاوانی دهولت به سولتانی میصر (نجم الدین ایوب) ی گوت: نه ی نه ییوب! چ وهلامی خوا ده دهیوی له پژی دواپی نه گهر پرسپارت لی بکات: نایا مولکی میسرم به تو نه دا کهچی تو مشرویت تیدا هلال کردو رینگهت دا کپین و فروشتنی پی بکری؟

سولتان گوتی: نایا نه مه ی تو دهیلنی پروی داوه؟

گوتی: به لی، فلانه شوین کپین و فروشتنی مشروپی لی ده کری، وه خراپه کاری لی ده کری، توش له خوشی نیعمه ته کاندی نهو مه مله که ته پال کموتی!!

سولتان گوتی: نه مه من نه مکردوه، نه وه ی تو دهیلنی نهو کاته به که باوکم له سره حوکم بوو!

عیزز گوتی: واته تو لهو کهسانه ی که ده لین: ﴿...إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ الزخرف، واته: به راستی نیمه باوو باپیرانی خویمان

له‌سەر ئاینێک بینیوه وه به‌راستی ئێمه له‌سەر ئاینی ئه‌وان ده‌ڕۆین، نه‌مه‌ش وای له‌ سوڵتان کرد ئه‌و شوێنه قه‌ده‌غه بکاو دا‌ی‌بخات^(۳).

ب- (ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی) کاتی ده‌چووه لای مو‌عاویه، پیتی ده‌گوت: سلاوی خوات لیبی نه‌ی به‌کری گیراو، ئه‌وانه‌ی ده‌وری هه‌ولیان ده‌دا به‌ نه‌بی موسلیم بلین: بلی: سلاوی خوات لیبی نه‌ی نه‌میر، به‌لام نه‌بو موسلیم ئه‌م داوا‌یه‌ی ڕه‌ت ده‌کرده‌وه، پاشان ڕووی له‌ مو‌عاویه ده‌کردو ده‌یگوت: (تۆ به‌کری گیرای بۆ ئه‌م ئۆمه‌ته، په‌روه‌ردگارت به‌ کرێی گرتووی بۆ چاودێری ئه‌وان)^(۴).

ج- کاتی (عبدالرحمن ناصر) به‌و په‌ری دا‌هینانه‌وه شاری زه‌هرانی له‌ ولاتی نه‌نده‌لوس بونیاد نا، ئه‌وه‌نده پاره‌ی لێ‌دا که له‌ژماره نه‌ده‌هات، ئه‌و پاره زۆره‌و جوانکاریه له‌ درووست کردنی ئه‌و شاره له‌ هه‌موو شوێنی‌ک ده‌نگی دا‌یه‌وه، وه هه‌واڵه‌که گه‌یشه (منذر بن سعید) به‌ بیستنی هه‌والی به‌ فێر‌دانی ما‌ڵ و مولکی گه‌ل زۆر توو‌ره‌ بوو، به‌ ناماده‌بوونی ناصر له‌به‌ر ده‌م خه‌لکدا چووه سه‌ر مینه‌به‌ری مزگه‌وت، ڕووب لۆمه‌و سه‌رکۆنه‌ی کرده ناصر، پیتی گوت: (پێم وانییه شه‌یتان خوا خه‌جاله‌تی بکات گه‌یشه‌تته ئاستی تۆ، وه ئه‌و ئیمکانیه‌ته‌ی پێ نه‌دراوه که به‌ تۆ دراوه، که‌چی خوا هاو‌یشه‌یه‌ ریزی کافران!!).

(عبدالرحمن ناصر) گرژ بوو له‌ کاتی بیستنی قسه‌کانی (منذر بن سعید)، یه‌کسه‌ر قسه‌کانی پێ پ‌ری و گوتی: سه‌یر بکه تۆ ده‌زانی چی ده‌لێی؟ چۆن خوا‌ی گه‌وره

(۳) له‌ کتێبی (تربیه الأولاد فی الإسلام) ی دانهر وه‌رگیراوه ص ۳۷۸.

(۴) له‌ کتێبی (تربیه الأولاد فی الإسلام) ی دانهر وه‌رگیراوه ص ۳۷۸.

ده غاته پيگه‌ی کافران؟ (منذر بن سعید) گوتی: با، نه‌دی نه‌وه نیه خوا
 ده‌فرموی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِيُثْوِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ الزخرف، واته: خو
 نه‌گهر له‌بهر نه‌وه نه‌بووایه که خه‌لکی بن به نومه‌تی بیتاوه‌ی وامان ده‌کرد
 هه‌رکه‌س بی باوه‌ی بوایه به‌خوای میهره‌بان سه‌ققی خانوه‌کانیان له زیو بووایه،
 هه‌روه‌ها پله‌کان که پییدا سمرده‌کمون (بو‌مان ده‌کردن به زیو)، خه‌لیفه‌ی پروی
 خو‌ی وه‌رگت‌راو فرمی‌سکه‌کانی به‌پیشیدا هاتنه‌خواره‌وه له ترسی خوای پاک و
 بی‌گمرد، پاشان پروی کرده‌قازی (منذر بن سعید) و پیتی گوت: (خوای گه‌وره
 پاداشتت بداته‌وه له جیاتی مسولمانان و دینه‌که‌ی، خوا نمونده‌ت زۆر بکات، سو‌ند
 به‌خوا نه‌وه‌ی تو گوت حق بو) له دانیشتنه‌که هه‌لساو داوای لی‌خوش‌بوونی له
 خوا کرد، فدرمانی کرد قوبه‌که هه‌لبه‌وشینه‌وه‌وه له خو‌ل دروستی بکه‌ن^(۵).

د- نه‌بو حامیدی غه‌زالی له (احیاء) ه‌که‌ی خو‌ی نم به‌سه‌ره‌اته ده‌گیریتنه‌وه: له
 نه‌صمه‌عیمه‌ ده‌لی: (عطاء بن أبي رباح) ده‌چینه‌ لای (عبد‌الملک بن مروان) نه‌و
 کاته‌ی که خه‌لیفه‌ بوو، له‌و وه‌رزی هه‌جدا، (عبد‌الملک) له‌سه‌ر رایه‌خه‌که‌ی خو‌ی
 له‌گه‌ل ده‌ست و پی‌نه‌نده‌کانی دانیشتبوو، کاتی چاوی به‌ (عطاء) که‌موت له‌به‌ری
 هه‌لسایه‌وه، له‌گه‌لی دانیشت، پیتی گوت: نه‌ی باوکی موحه‌مه‌د! چ پی‌داو‌یسته‌کت
 هه‌یه؟

(عطاء) گوتی: نه‌ی نه‌میری نیمانداران له خوا بترسه‌له‌مالي خواو له‌حه‌ره‌می
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا، له خوا بترسه‌ده‌رباره‌ی نه‌وه‌کانی موهاجیرین و نه‌نصار، تو به

(۵) له کتیبی (إلى ورثة الأنبياء) ی دانهر ص ۴۴، ۴۵.

هۆی نهوانهوه لیره دانیشتروی، تۆ بمرپر سیاری له کاروباری مسولمانان، له خوا بترسه دهربارهی نمو کسانهی لهدهرگای تۆدا وهستان، بی ناگا مهبه لییان، دهرگای خۆتیان لهسهر دانهخی!!

(عبدالمالك) گوئی: باشه وا دهكم، پاشان (عطاء) ههلسا بۆ نموهی بپروا، (عبدالمالك) دهستی گرتو پیتی گوت: تۆ نموهی داوات كرد بۆ غهیری خۆت بوو هه مووی جیبه جی دهكین، بۆ خۆت چیت پتویسته بۆت بكهین؟

(عطاء) گوئی: من هیچ پتویسته كم به درووستكراوه كانی خوا نیه، پاشان رۆیشت.

نموهی لهسهر بانگخوازان بهریتیه لهموهی چاو له پێشینیه چاكهكان بكهن له جورنهت و نازایهتیان، بهلكو خهلكی بهرهو بهدهستهتێنانی بهرژهوهندیه دینی و دنیا به كانیان بچن و خراپه كاریهكان له خۆیان دوور خه نهوه، وه دهبی بانگخوازان كارلێك لهگهڵ كۆمهڵگاكانی خۆیان بكهن بۆ راگهیاندنی وشهیی حهق، بی نموهی له لۆمهیی لۆمه كاران بترسن، بهلكو بانگخوازان بهم سیفهتهیان بینه داینه مۆی گۆرانكاری بهدهوری سههرهکی خۆیان ههلسن له چاكسازی و پاكسازی كردنی كۆمهڵگا، خوای كاریه جی له دنیا دا خێرو چاكهیان دێنێته پێ، وه له قیامهتدا پاداشتی زۆریان بۆ ههڵدهگرێ، وه بۆ نموهی لهسهر دهستی نهوان عیززهت بۆ نیسلاو شكۆ بۆ مسولمانان بگهڕێننهوه، وه وه حهدهت بۆ مسولمانان بگهڕێتهوه، وه مهشخهڵی حاكمیهت بێتتهوه دهست شهریعهتی خوای تاكو پاك، نه مهش بۆ خوا كارێکی قورس نیه هیچ شتیك خوا دهستبوستان ناكات.

پتویسته لهسهر بانگخواز جیاوازی بکات له نیوان جورنهت و رق ههلسان جورنهت شتیكمو رق ههلسان شتیکی دیکهیه:

* جورنەت نهوهمه: حق بپژبی، بۆ گوتنی حەقیقەت حیساب بۆ هیچ کەسێک نهکەمی نهگەر لهسەریشی توشی میخەنت و نیش و نازاری، نهههش نابێتە پێگر لهبەردەم کەسی بانگخواز لهگەڵ جورنەتهکەشیدا نەرم و نیاو دانا بێ لهگەڵ نهو کەسانەمی که نامۆژگاریان دهکات.

به‌لکو بنچینهو بناغه له بانگکردنی کەسی بانگ کراوو نامۆژگاری کردنی کەسی نامۆژگاری کراو نەرم و نیانی و به‌زه‌یی و حیکمەت و نامۆژگاری جوانه، وه‌ک خوای کاربەجی ده‌فه‌رموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ النحل.

واته: (خەلکی) بانگ بکه بۆ پێبازی په‌روه‌ردگارت به‌ لێزانیی و دانایی و نامۆژگاری چاک و شیرین وه‌ له‌گەڵیان بدوی (موجاده‌له‌ بکه) به‌ چاکترین شتوه‌.
* به‌لام رق نه‌ستوو بوون نهوهمه‌ له‌گەڵ نهو کەسەمی که بانگی ده‌کەمی بۆ نیص‌لاح به‌ ووشکی و دل په‌قی و توندییەوه‌ له‌گەڵی ده‌ست پێ بکه‌می، شه‌م ده‌ستپێکه‌ خراپه‌ش لای کەسی بانگکراو، یاخود نامۆژگاری کراو په‌رچه‌ کرداریک دروست ده‌کات خۆی و بانگخوازه‌ که به‌ره‌و چاره‌نووسیکی خراپ ده‌بات، به‌ تایبەت نه‌گەر هاتوو نهو کەسەمی نامۆژگاری ده‌کری خاوه‌نی پله‌و پایه‌و هێزیک بێ.

* هەر به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ پێم خوشه‌ شه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌تان بۆ باس بکه‌م:
واعیزتک (بانگخوازێک) ده‌چیتە لای شه‌بر جەعفەری مه‌نصور زۆر به‌رق نه‌ستویه‌وه‌ له‌گەڵی ده‌دوی، شه‌بر جەعفەر به‌ کابرای واعیز ده‌لی: ئەمی کابرا تۆزیتک له‌سه‌رخۆبه‌ له‌گەڵم، خوای په‌روه‌ردگار زۆر له‌ تۆ باشت‌ری نارد بۆ لای کەسێکی زۆر له‌ من خراپ‌تر، مووسای نارد بۆ لای فیرعه‌ون که‌چی پیتی فه‌رموو: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا

لَبَّيْكَ اللَّهُ، يَذْكُرُ أَوْ يَحْشَى ۞ طه، واته: جا قسمی له گهڼ بکمن به نهرمو نیانی به لکو بیر بکاتمه، یا بترسی (له سزای خوا)، پیاوه واعیزه که یه کسهر تووشی خه جالته تی بوو، بیرى کموتهوه که نه نمو باشتره له مووسا سهلامی خوای لى بی، نه نمو جعفریش خراپتره له فیرعمون.

به لى له هندی کاتدا توندی و وشکی پیویسته بو کسی بانگخواز وه هندی لمو به سهرهاتانهی که پیشر هینامان بانگخوازان چون سولتانه کانیان ناموزگاری کردوه، به لام نم توندیه هندی جار هوکارو پاساوی خوی هییه، ههروهک بینیمان له هه لویسته کهی قازی (منذر بن سعد)، نمو قازیه خراپی به کارهینانی مالو مولکی نومه تی پروون کردهوه، که له شونی شایستهی خوی خهرج ناکری و به فیرو ده درى، هاوشیوهی نم خراپه کاریانه پیویست بموه دهکات بانگخواز له بهرانبه ریدا حمزمی هه بی، وه بابه ته که به راشکاوی پروون بکریتموه، به لکو کابرای سته مکار دهست له زولمه کهی هه لگری، وه نهوهی که مالو مولکی گشتی به فیرو دهده دهست هه لگری له خواردنو به فیرو دانی مولکی نومهت، ههر نه مه برو وای له (عبدالرحمن الناصر) کرد نمو خشته زیرو زیوانه ی به کاری هینابوو، بیگم پرنیتموه بو (بیت المال) پروون و راشکاوی نه قازیه به پریزه وای لیکرد کاریکی لهم جوړه نه بجام بدات.

ئەوێ که پێویسته بگوترێ پاش ئەمە:

جورنەت و چاونەترسی لەسەر حق پەشتیکی ستایش کراوە لە کەسی بانگخواز،
 بنچینەو بناغە ئەوێهە بانگخواز لەسەر خۆیی و نەرم و نیانی تێدابی، بە تاییەت
 لەگەڵ ئەوانە ی که سەرەتان، تەنھا مەگەر لە حالەتیک نەبێ که زۆر پێویست بێمە
 بکات پاشکاوانە پەفتار بکە ی، لەو حالەتەدا کێشە نییە ئەگەر پاشکارو خاوەن
 حەزم بی، بە مەرجیک سنوور شکینی تێدا نەکری، وە سنووری حیکمەت و دانایی
 تێدا نەبەزینری، وە نەبیته هۆی سەرھەلدانی ئازاوەو فیتنە.

نارام گرتن

نارام گرتن: بریتیه له هیژیکې دهروونی باشی کاریگهر... وا لهو کهسه دهکات که خوی بهم سیفته پازاندۆتموه بهرهنکاری ههموو هوکاره کانی بیتهزیی و ته مبهلئو ته سلیم بوون بییتموه، وه خو پاکرتنی لهسر شته فریوده ره کانی دنیاو فیتنه کانیدا، وه به هژی ئمو نارام گرتنموه خوی راده گری و پیتی هه لئاخلیسکی بهرانبهر میخنت و ناخوشی و پیشهاته کان.. تا ئمو کاتهی خرای پهروه ردگار سه رکهوتنی بو دهنیری، یان ئموه تا بهم شیویه دهگاتمه به خرای گهروه خرای گهروهش لهو کاته دا لئی پازییه..

لهسر بانگخواز پیویسته ئمو کاتهی په یامه کانی ده که یه نی ئمو تاقیکردنه وانه له بهر چاوی بگری:

* ئمو حیسابه بو خوی بکات که هه ندی کهس تۆمه تی ده خه نه پالو به درۆی ده خه نموه، وه به چهند قسه یه کی پرو پوچ ده یانه وی له که سایه تیه که ی کهم بکه نموه.

* ئمو حیسابه بو خوی بکات که پۆژیک به ند ده کری و ئه شکه نه و نازاریش ده دری، وه ههموو کاریکی دوژمن کارانه ی ماددی و به دهنی له بهر چاری خوی دابنی که پۆژیک دادی نه وانه ی بهرانبهر ده کری.

* ئموهش له بهر چاوی خوی دابنی که له وه زیفه که ی ده رده کری، وه له وانه یه مالو مولکی ده ستی به سه ردا بگری، وه سه رچاوه ی رزقو پۆزیی که کاره که یه تی لئی قه دهغه بگری.

* وه ئمو حیسابه بو خوی بکات، پۆژیک شاربهدر ده کری، وه له خیزانو دۆستو براده رانی جیا ده کرتیموه.

* نهوه له بهر چاوی خوی دابنې دهیانموې فریوی بدن به مالو وهزیفو پوښتو پلمو پایه، وه لهوانیه بیانموې فریوی بدن به هوې شافرت و جنسموه، وه نهو فریودانهش زورچار پوښاکي زهواجی دهخریته بهر.

* له کوټاییدا نهو حیسابه بو خوی بکات که شهید دهکړی له پیناوی خواي پمروهدگاردا، وه له پیناوی بانگخوازی کردن بو دینی خوا.

نه گهر بانگخواز نه مانه ی هه موو له بهر چاوی خوی دانا، نهو کاته تووش بوونی به هه په کینک لهو تاقیکردنوه مانه ی سهره وه نابیته هوې وازهیتانو سارد بوونه وه و رهش بینو داروخان، چونکه هه بوخوی سروشتی بانگخوازانی راستگوو زانایانی موخلیص وایه تووشی جوړه ها نه زیهت و نازار ده بن، نهو نه دیان به سسه سه روک و سه رقافله ی بانگخوازان (موحه مه د صلی الله علیه وسلم) بیان له بهر چاو بی چی به سه رها تووه له پیناو گمیاندنې په یامه که ی خوا، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له هه موو سه رده میتک و له هه موو شوټنیکدا چاوساغیتکی عه مه لییه بو بانگخوازان، له نارامگرتن و خوړاگریی و تهحه مول کردنی نیش و نازار.

هاوبه شدانه رانی مه که که هه موو ریگه یه کی نه زیهت و نازاریان له گهل پیغه مبه ری خوادا صلی الله علیه وسلم تاقی کرده وه، بو نهو ی بینه بهر به ست له بهر دهم بانگخوازه که ی، به لام نهو ته سلیم ته بوو ملی بو نه دان.

ریگای فریودان به مالو سهروهت و سامان و پلمو پایه یان له گهل تاقی کرده وه، به لام ته سلیم نه بوو ملی بو نه دان.

ریگای فشار خستنه سهر له ریگه ی ژیانی خیزانیی و کاریگری عه شیره تگه رایان له گهلیدا تاقی کرده وه، به لام دیسان ملکه چ نه بوو بو یان.

وه وستیان له ږنگه قهدهغه کردنی ههمو سهرچاوه یه کی دابین کردنی بډیوی بۆ خوی و نموانه ی له گه لیدا بوون فشاری بجهنه سهر به لām ههم دیسان ملکه چ نه بوو بزیان.

له کۆتاییدا بریاریاندا تیرۆری بکمن، دیسان ملی بۆ نه دانو سارد نه بوو یه له گه یاندنی په یامی خوا.

پاش نه وهش که خوای په روهردگار مۆلته تی دا کۆچ بکات کهوتنه ململانی کردنی به جوړه ها شیوه و شتواز، بۆ نه وهی شوین کهوتوانی سارد بکه نه وه دیسان نه مهش نه بووه هوی نه وهی له کاری بانگخوای بگه ږتته وه دواوه، ههر به نارامی و ووره ی بهرزو جیهادو تیکۆشانوه مایه وه، بهر دهوام بوو له سهر ږنگای گه یاندی په یامه کی تا نه و کاته ی خوای بهرزو مه زن سهر کهوتنی خوی بۆ نارد، خه لکی پۆل پۆل دوا ی فته ی مه که که هاتنه ناو نیسلام.

نه مهش به چی هاته دی؟ به و صه برو خۆراگریه پۆلایینه ی پتغه مبهری خۆشه و یست صلی الله علیه وسلم، وه به فه زلی نه و قوریانی دانو جیهاو تیکۆشانه نه برپاوه یه، با بانگخوازان گهر ده یانمو ی ږترو بهرزیی نه م نۆمه ته بگتړنه وه، عیززه تی نیسلام بگتړنه وه، بینه هترو پشت و په ناو و ه حده ت بۆ مسولمانان چاو له پتشه وای بانگخوازان پتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بکهن، نه وه تا خوای کار به چی پیمان ده فهرمو ی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝﴾ (الأحزاب).

واته: سویند به خوا به راستی له پتغه مبهری خوا دا (صلی الله علیه وسلم)، بۆ نیوه هه یه سهر مه شقی و پتشه وایه تی چاک، بۆ که سینک به هیوای خواو (پادا شتی) ږوژی دوا یی بی، وه زور یادی خوا ده کات.

پیویسته بانگخوازن له سوننه تی خوی پهروه ردگار بگن دهر باره ی

پیغه مبه ران و پیاوچاکان و زاناو بانگخوازن!!

پیویسته له سوننه تی خوی پهروه ردگار بگن دهر باره ی پیغه مبه ران و پیاوچاکان و بانگخوازن که له کاری بانگخوازیاندا تووشی چیان هاتوته پیش؟ جزره ها نیش و نازارو تا قی کرده وه، له بهر نه وهی ثمان پیشه نگی گوزانکاری شو واقعیه تاله بروینه که کومه لگامیان تیدا ژیاوه، ثمان پروبه پرووی سته مکاره مله پوره کانی سهرده می خویان بوونه تموه، وه پروبه پرووی میلله تانیک بوونه تموه په نهان و ناشکرایان پیسو نه گریس بووه، به هیچ شیوه یه ک سوزو هست و نه ستیان بو نیمانداران نه جولاهو سکیان نه سوتاوه، نه مهش شتیکی سرووشیه له کاتیکدا تو له نیو کومه لگامیه کدا بژی که زوربه ی تووشی نه زانی و گومرایی و شوین کموتنی ناره زووه کانیان بسوین، شم تا قیکرنه وهو میحنت و نیش و نازارهش خوی پهروه ردگار له چهند شوینیکدا به پرونی ناماژه ی پیکردوه:

- ده فرموی: ﴿الْمَرْءُ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَتَرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ﴾ العنکبوت. واته: (تالیف لام میم)، نایا خه لک وا ده زانن که

وازیان لی ده هینری نه گهر بلین پروامان هیناوه، نیر ثمان تا قی ناکرته وه، سویند به خوا بیگومان کهسانی پیش ثمانان تا قی کرده وه (ته مانیش تا قی ده کهینه وه) نجا بیگومان خوا شو کهسانی راستیان کرد دیاری ده کات، دروزه کانیاش دیاری ده کات، (ده ناسرین).

- ههروه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فرموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ البقرة.

واته: نایا واتان زانیوه که ده‌چنه به‌ههشت که‌چی هیشتا نه‌هاتۆته ریتان نهموی تووشی نهمانه بوون که له پێش ئێه‌دا تێپهرین، که (له پێی خوادا) دووچارى سه‌ختی و زه‌ره‌رو زیان بوون، وه زۆر به‌توندى ته‌کان دران، به‌ جزیرک که پیغه‌مبه‌رى نه‌وانه‌ی پروایان هینابوو له‌گه‌لیدا، ده‌یانگوت: سه‌رکه‌وتنى خوا که‌ی دیت؟ ناگادار بن و دلتیان به‌راستی سه‌رکه‌وتنى خوا نزیکه‌.

- ههروه‌ها له‌سه‌ر زمانى لوقمانى حه‌کیم کاتیک کۆره‌که‌ی نامۆزگاری ده‌کات ده‌فرموی: ﴿يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ لقمان.

واته: نه‌ی کۆره‌ شیرینه‌که‌م! نوێۆ به‌جی بیتنه، فه‌رمان به‌ چاکو رێگه‌ری بکه‌ له‌ خراپه‌، هۆگرو به‌ نارام به‌ له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخۆشیه‌که‌ که‌ تووشت دێ، پێگومان نهمو له‌و کاره‌ گه‌مرا نه‌یه‌ که‌ خوا پێویستی کردوه‌.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم له‌ چه‌نده‌ها شوین ناماژه‌ی به‌وه‌ کردوه‌:

- {عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ فَيُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَةٌ ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ

دینیه، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ
خَطِيئَةٌ { أَخْرَجَهُ ابْنُ جَبَّانٍ بِرَقْم (۲۹۲۰)، وَالْحَاكِمِ بِرَقْم (۱۲۰) وَقَالَ: صَحِيحٌ
عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

واته: له سعادتی کوری نه بی وه ققاصوه خوا لیتی پازی بی دهلی: گوتم نهی
پیغه مبهری خوا! کام (چین) له خد لکی تووشی زورترین تاقیکردنموه به لا ده بن؟
فهرمووی: پیغه مبهران، پاشان شوینکموتهی نمودان و شوینکموتهی دواي نهوانیش،
پیاو به گویره دینه کی تاقی ده کرتنموه، نه گهر دینه کی به یتکی و بهو پهری
توکمه بی گرتبوو، به لاو تاقیکردنموه قورستر ده بی، نه گهر هات و دینه کeshی به
توکمه بی نه گرتنبوو جیگه نه بوو، به گویره نمونده دینه کی که همیه تی تاقی
ده کرتنموه، به لاو تاقیکردنموه واز له بمنده ناهیتی تا وای لیده کات به سهر زه ویدا
ده رواو هیچ تاوانیکی پیوه نامیتی.

- ههروه ها ده فهرمووی: { حَفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَحَفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ }
أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۲۲)، وَابْنُ جَبَّانٍ بِرَقْم (۷۱۶). واته: به ههشت دوره دراوه
به ناخوشیه کان، وه ناگر (دوره خ) یش دوره دراوه به نار هزوه کان.

- وه پیشمو بوخاری له صه حیه کی خزیدا هیناویه تی: کاتی مسولمانانی بی
دهسه لاتی مه که نه زیهت و نازاردانیان زیادی کرد له سهر دهستی هاویه شدانه رانی
قوریش هاتنه لای پیغه مبهری خوا لهو کاته دا له ژیر سیبهری که عبه دا
داتیشتبوو، پییان گوت: نایا داوای سهر که وتنمان بو ناکه کی، نایا بو مان
ناپارینتموه له خوا؟ پیغه مبهری وا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: { قَدْ كَانَ
مَنْ قَبْلَكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا فَيُجَاءُ
بِالْمِثْثَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نِصْفَيْنِ وَيَمْشَطُ بِالْمِثْطِ الْحَدِيدِ

مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهُ لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذُّنُوبَ
عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَفْجِلُونَ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: برقم (۶۹۴).

واته: له پیش نیتوه دا که سانیك هه بوون زهویان بۆ هه لده که نه راو زینده به چال ده کران،
وه به مشار له سه ریموه ده کرا به دوو پارچه، وه به نووکی ناسن گوشت و
نیتسه که کانی لیک جیا ده کرایموه، نه مانه هیچی نه ده بوونه هوی نهوهی له دینه که ی
پاشگهزی بکه نهوه، سویند به خوا! خوا دینه که ی خوی تمواو ده کات تاوا ی لیدیت
سواری له صه نعاوه به رهو حه زره مووت به رینگادا ده روات جگه له خواو، له
میگه له گورگ نه بی بۆ مه ره کانی له هیچ شتیکی تر ناترسی، به لام نیتوه په له تانه.
پیشینانی نیته له هاوه لآنو شوینکه وتوانیان کاتی نه م ناموژگاریسه قورنایانه و
نهو رینمایانه ی پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم ده رباره ی ناماده کردنی
نیمانداران بۆ رۆژانی تاقیکردنه وه به لآو میحنه ت بیست و فیری بوون و زانیان،
نهوانیش خویان ناماده کرد بۆ سه بات و نارامی و قوریانی دان..

خاوه نه فسیکی پر له نیمان بوون که ترس داینه گری له رووداوه کانی شهوگار، وه
دلی خوړاگریشی نه له رزی له بهرده م پیشهاته کانی رۆژگار، بۆیه بینیمانن پاش
نهوهی له په یامی مسولمانیتی و بهریرسیاریتی بانگخوازی و گرنگی تیکۆشان
گه یشت، ده رچوون بۆ مهیدانی بانگخوازی بی نهوهی گوئی به نه له مپه ره کان، وه
بی نهوهی سارد بنه وه به هوی نهو به لآو ناخۆشیانه هاته بهرده میان.

هه‌ندی نمونه‌ی میژووویی^(۶):

بۆ ئەوێ بانگخواز بەروونی بزانی باپیرانی سەربەرزو بەشکۆمان لە ھاوێلانی
پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چ ناپەختی و زەحمەتێکیان تووش ھاتوو
لە پێناوی گەیااندنی پەیمانی ئیسلامیی و بانگموازی خوا، بەلکو جیلی تێمە بە
تایبەت گەنجەکانمان نمو نارامی و صەبرە ئێوان بەکەینە پەیرەو مەنەجی ژیاغان
بە تایبەت لە بواری بانگخوازی، وە پێگەی ئێوان بگڕینە سەر لە قوربانی دان و
خۆراگری، بۆ ئەوێ ھەر لە دنیا عیززەت و پێژو شکۆیان بۆ بگەرێتەو...

* ئەمە بیلالە خوا لێی ڕازی بێ: نمو ئێماندارە نارامگرە لە پێناو بانگموازی
کردندا بە چەندەھا شیوێ نازار درا، ھەرچەندە زیاتر نازارو ئەشکەنجەیان دەداو
بەردی گەورەیان لەسەر سکی دادەنا لە نیوہ‌پۆی زۆر گەرمدا لەسەر زەوی زیاتر
نیمانی بەھێزتر دەبوو زیاتر جێگیر دەبوو لەسەر دینی خوای بەرز، لە ناخەو
دەیکوت: (أَحَدٌ، أَحَدٌ، فَرَدُ الصَّمَدِ)!!

* ئەمە عەمماڕە خوا لێی ڕازی بێ: دایکی ناووی سومەییەو باوکیشی یاسر
خوا لێیان ڕازی بێ، نارامیان لەسەر شتانیک گرت نینسان ناتوانی نارامی لەسەر
بگرن، وە کاتی بەنو مەخزوم بە ئیسلام بوونی ئێوانیان زانی توندترین سزاو
نازاریان دان، بۆ ئەوێ دووبارە کافر ببێنەو، لە بەتھا کە شوێنیکە لە شاری
مەککە خێزانی یاسر چەند پوژتیکیان لە نێو ئێو نازارو ئەشکەنجەیدا بەسەر برد،
پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەلایاندا تێپەری لەو کاتە کە سزا دەدران،

(۶) ئەم غونانەمان لە کتێبە کەمان (إلى ورثة الأنبياء) ھێناو.

پتغه مبهری خوا سهیری ناسانی کردو بانگی کرد: {اصْبِرُوا آلَ يَاسِرَ فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ} أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِي بِرَقْم: (۷۶۹)، قال الهيثمي: رجاله ثقات.

واته: نارام بگرن نهی خاوو خیزانی یاسر چاو پتکهوتنی نیتوه له بههشته، نهوانیش نمو بانگ کردنه پتغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم بیست دهر و نیان نارام بژوهو دلّیان سوکنایی بژ هات، کاتی نهبو جهل نهفرهتی خوی لیتبی هاته لایان، سومه یهیی خوا لیتی رازی بی شهید کرد، بووه یه کهم شهید له نیسلام، پاشان به دوی نمودا یاسریشی شهید کرد، یاسریش بووه یه کهم شهیدی پیاو له نیسلامدا، تنها عه مار مایهوه، نمو پهری نهشکه نجهو نازاریان پی گه یاند نهویش نارامیی زوری گرت تا وای لیتهات نهوهی له توانای بوو نارامی گرت، له هوش خوی چوو، نازاره که به شیوه یه که بوو ناچار بوو به شیوه یه کی رواله تی وشه یه کی کوفر بلّی بژ نهوهی وازی لیبتین، به لام دلی پاکی همر بهو پهری نیسانو یه قینهوه مایهوه، خوی پهره ردگاریش دهر باره ی عه مار نمو نایه تهی دابه زاند که دهره رموی: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْثَرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ النحل. واته: مه گهر که سیک زوری لی کرایت دلیشی دامه زراو بیت به باوه.

* ئەمەش موصعبی کوری عومەپرە خوا لیتی رازی بی: گه غییک له نیو نازو نیعمهت و خوشیدا گه وره بوو بوو، گوئ له به سه رهاتی مسولمان بوونی بگهر وه (ابن سعد) له (طبقات) هکیدا هیناویه تی: (موصعب یه کی بوو لهو گه نجانه ی مه که که لهو پهری گه غییتی و جوانیدا بوو، دایک و باوکی زور خوشیان دهریست، دایکی سامانیکی زوری هه بوو، باشتین و به نرخرین پۆشاک ی له بهر کور هه کی دهر کرد، وه موصعب بژغوشترین که سی نیو مه که که بوو، نه علی هه زره می له پی دهر کرد، "دیاره نمو کات نمو جۆره زور به نرخ بووه"، پتغه مبهری خوا له مالتی

نهرقه مدا بانگی کرد بۆ نهوئی مسولمان بی، موصعه بیش هاته نیر نیسلام و باوهری هینا، هاته ده ری مسولمان بوونه کی خوی شاردوه، له ترسی دایکی و گهله کی، پاش نهوئی ناشکرا بوو گرتیان و بهندیان کرد، هر به بهند کراوی مایه وه هتا کۆچی حه به شه، پاشان له گه ل مسولمانان گه رایه وه).

خه بابی کوری نهرت ده لی: (نیسه له گه ل پیغه مبه ری خوادا صلی الله علیه وسلم هیه ره تمان کرد، له پیناوی خوادا، کارمان کهوته سهر خوا، موصعه ب له پۆزی نوحوددا شهید کرا، هیچ قوماشیکی ناوامان پی نه بوو بتوانین کفی پی بکهین، قوماشیکی کهم نه بی کاتی سهرمان پی داده پۆشی پییه کانی به دیار ده کهوتن، وه کاتی پییه کامان داده پۆشی سه ری به دیار ده کهوت، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (قوماشه که لای سه ری پی داپۆشن و پییه کانی به شتیکی دیکه داپۆشن، پاشان به دیاریه وه گریاو فهرمووی: (تۆم دهینی له مه کهه، کهس هینه دی تۆ پۆشتمو بۆن خۆش نه بوو، که چی نیستا سهرت تۆزای بووه له ژیر نه م پارچه قوماشه بورده یه دا، پاشان نهو نایه ته ی به سه ری ه وه خۆتند: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ (۲۳) الأحزاب.

واته: له ناو باوهرداراندا پیاوانیک هه ن راستیان کرد لهو په یانه ی که دابوویان به خوا ئنجا هه ندیکیان نه زرو به لینی خوی به جی هینا، (شهید بوو) هه ندیکیشیان چاوهروانن هیچ گۆزانیکیشیان (له به لینی خویان) دا نه کردوه.

هیچ گومانی تیدا نییه نهو نارام گرته زۆره ی موصعه ب له پیغه مبه ری خواوه صلی الله علیه وسلم فیری بووه وه ری گرتوه، چونکه هر پیغه مبه ری خویان صلی الله علیه وسلم کردبووه چاوساغ و پیشه وای خویان.

* شونیکه وتوانی نهوانیش هر لهسر ږنگای نهوان ږوشتونو، نهم کاروانه هر
 بېرده وامه، هتا سرده می ټیستامان و پاشی ټیمهش هر بېرده وام دهبی، وه کو
 پېشهوا نه حمدهو، نین ته میموه، مونزیری کوږی سه عیدو، سه عیدی کوږی
 موسه ییبو، والی کوږی تاووسو، حهسن به نناو، سهید قوتبو، شیخ مهروان
 حه دیو، شیخ عبدالعزیز به درو، سهدان و هه زارانی دیکهش، ده توانی دهیان
 نمونه له صبرو خوراگری شو پیاوانه بهینیتموه، په حه تی خویان لیبی، خوی
 په روه دگار پلمو پایمیان بهرز بکاتموه.

نموی له پېشموه باسما ن کرد به کورتی:

نهوانی خبریکی کاری بانگخوازین، لهسر ږنگی هیدایهت و گوزانکاری ږی
 ده کهن، هیچ گومانی تیدا نیه دهبی تووشی زه حه تی و مهینهت و ناخویشی بېن،
 دهبی ململانی له گهل خوشی و ناخویشه کانی ژبان بکهن، شو کسه به هله دا چووه
 که وایزانی ږنگای ده عوه فهرش کراوه به گول و په یحان، به لکو بانگخواز
 له سریه تی بزانی نهم ږنگای بانگخوازه به بهردی گورو په قهرش کراوه، وه به
 دړکو دالی وشکو نازارگه یه نمر داپوشراوه، نه گهر خوئی لهسر نارام گرتن و
 ته حه مول کردن پانه هیئی نموه له یه کم تاقیکردنموه دا ده که وی و به جی ده میئی،
 ناتوانی بېرده وام بی.

(أبو طیب المتنبي) گوتویه تی:

ذُرَيْبِي أَتْلُ مَا لَا يُنَالُ مِنَ الْعُلَى فَصَعْبُ الْعُلَى فِي الصَّعْبِ وَالسَّهْلُ فِي السَّهْلِ

واته: لیم گه‌ری با بگم بهو به‌رزیه‌ی که پی ناگه‌یشتری، گه‌یشتن به‌به‌رزیه‌ی له ناخو‌شییدایه، وه گه‌یشتن به ساده‌یی و حه‌ز نه‌کردن به به‌رزیه‌ی شه‌وه هه‌ر له ساده‌یی و ناسانی دایم‌وه نه‌مه‌یان به ناسانی ده‌ست ده‌که‌وی.

هه‌روه‌ها خاوه‌نی شه‌م دیره‌ش زۆر راستی گو‌تووه:

وَإِذَا كَانَتِ النَّفُوسُ كِبَاراً تَعِبَتْ فِي مُرَادِهَا الْأَجْسَامُ.

واته: نه‌گه‌ر نه‌فس به‌یوی به‌رزو گه‌وره بی، بو گه‌یشتن بهو ناما‌نجه لاشه ماندوو بی.

گەشبینی

گەشبینی هێژکی باشی دەر وونی کاریگەرە، خاوەنەکی زەر دەخەنەو هیواوە دەروانیته بهیانی، بۆ گەشتن بەو مەبەستەش کە داوای دەکات بە گیانیکی قیادی و نازایه تییه وە پێ دەکا، بەهۆی ئەو گەشبینیه وە خۆی لە بێ ئومیدی دەپارێژی.

ئەو پاستە کە ولاتی پوژناوا بە تاییهت ئەمریکا، ئیسپانیلیان دروست کردووە، ئەوێش پاستە کە داگیرکەر هۆکارو فاکتەری بە هێزی خۆی هەیه بۆ دوور خستنه وە موسولمانان لە ئیسلام و هاندانیان بۆ چوونه نێو ئیلحادو لایه نه بێ دینه کان، ئەوێش پاستە کە شیوعیهتی جیهانی پلانی هەیه بۆ بە ئیلحاد بردنی موسولمانان و دروست کردنی گومان لە دلیاندا، بۆ تیکدانی عەقیده یان، ئەوێش پاستە کە یه هودی جیهانی پلان و شیوه و شیوازی جۆراو جۆریان هەیه بۆ لە ناو بردنی هەموو دینیکی دیکە غەیری خۆیان، وە کۆنترۆڵ کردنی جیهانی ئیسلامیی، وە پاستیشه کە زۆری وولاتان لە پوژههلات و پوژناوا بەر دهم وام لە هەولێ بە هێژ کردنی ئیسپانیل دان، وە سوورن لەسەر بوونی ئیسپانیل لە بەر چەند مەبەستیکی سیاسی خۆیان، وە لەبەر چەند نامانجێکی نابوری، وە چەند بەرژوهه ندیه کی زاتی، وە بەلێ پاستیشه کە پیلان و نازاوه گێپێ لەسەر ئیسلام و موسولمانان گەشتۆته چله پۆیه، بەلام پتویسته ئەمە وایە بانگخواز نەکات تروشی بێ ئومیدی و پەش بینی بێ لە بونیات نانی عیززهت و سەربەرزی، وە نابێ بێ ئومیدی بەسەریدا زال بێ لە جیه جێ کردنی نامانجە کانی بۆ بەدی هینانی سەرکەوتن.

بانگخوازی ږنگی خوا، زړ له پشتره بموې خوی به سیفمتی نومیدو هیواوه
 بپازښتتهوه بۆ سمرخستنی دعوه کدی، وه نهو له هه موو کس شایسته تره وه سف
 بکړی به که سیکي گه شبنو بهرچاو پروون بۆ به هیژ کردنی دینی خوا، له بهرچی؟
 - له بهر نهوې قورښان بی نومیدو و پش بڼی حرام کرده، وه سمرزه نشتی
 که سانی بی نومیدو روشبینی کرده.

- وه میژوو به لگمی نهوه ددهنه دست که میلله تان پاپیریون دژی نهوې که
 هاتوته سدریانو بی نومید نه بوونو ددهسته پاچه سمیری بکن.

- وه له بهر نهوې پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم موژدهی به نومه تی
 نیسلام داوه به وهی که دهنه نومه تیکی عزیزو خاوه کیان.

*** همرچی قورښانی پیروژه پش بینو بی نومیدی حرام کرده:**
 لهو نایه تاندی که به پرونی نه ممان بی ده لین:

- خوی پهروردگار بی نومیدو و پش بینو کردوته ترکی کوفر وه
 دهمرموی: ﴿... وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
 الْكَافِرُونَ﴾ ۸۷ یوسف.

واته: وه ناومیدیش مهن له میهره باننې و بهزهی خوا به راستی ناومید نابې له
 په حمو میهره باننې خوا جگه لهوانی که بی باورن.

- له نایه تیکی دیکه دا یه نسو و پشبینی کردوته قهرینه گومرایې و سرلیشیوان،
 وه دهمرموی: ﴿... وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ ۸۸
 الحجر.

واته: جا کی له میهره باننې پهروردگاری ناومید ده بی مه گمر گومرایان؟

- لمو نایه تیکی دیکه دا مرؤف ناگادار ده کاتموه له ره شبینی، وهك ده فهرموی:
﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ (۳۶) الروم.

واته: وه کاتیك په حمت و چاکه یه ك به خه لك بدهین پتی دلخوژ دهن، وه نه گهر زیاننیکیان تووش بی به هژی کردهوی خراپیا نه وه، کوت و پر بی هیوا دهن له (به زه بی خوا).

لمو دهقه قورنایانه ی سهر وه نه وه مان بز دهر ده کموی: ره شبینی له دینی خوا حه پامو دروست نیه، چونکه ره شبینی پیاو ده کوژی، وه نازاکان ژتر ده خات، وهك بوومه لهرزه وایه بز میلله تان، هیواو ناواته کان تیک و پینک ده شکینی، له سهر بانگخواز پتویسته وریا بی لمو بز چوون و قسه نه شیاوه ی که ده لی: (هه موو شتیک کوتابی هات و نه ماتتوانی)، یاخود ده لی: (ده ست به دهر گاه ی خوتموه بگره، له بانگخوازی و تیکو شاندا هیچ سوودیک نیه)، یاخود نمو قسه یه ی که باوه له نیتو خه لکی و ده لی: (خوت و کردهوی خوت، خه لك چی ده کات با بز خزی بیکیات وازیان لی بینه).

قورنای ناوی لم جوړه که سانه ناوه ناکام و به زه ویوه نووساو، وهك ده فهرموی:
﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۳۸)
﴿أَشْحَتٌ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشْحَتٌ عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ (۳۹) الاحزاب.

واته: یتگومان خوا بهو کهسانه تان ده زانسی که سارد که ره وهو گهر پنه ره وهی (مسولمانان له جیهاد)، که به براده ره کانیان ده لئین: ورن بو لای نیمه (و خوځیان ده دزیسه وه له جیهاد) نهوانه نایه ن بو جهنگ و غهزا زور به که می نه بی، له ناستی نیوه دا (مسولمانان) چرووکن، ننجا کاتی (به هوی جهنگه وه) ترسو بیم پیدا ده بی، ده یانبینی به جوریک سهرت ده کهن (له ترسی جهنگ) چاوایان بهم لاو نه لادا ده سووړی، به ونه ی که سی له سهره مرگدا بیتوشی به سهر دابی، به لام کاتی ترسه که روښتو نه ما به زمانی تیژ زمانتان لی دريژ ده کهن، (وه داوای غه نیمه تان لی ده کهن) که چی چرووک وړژدن له سهر مال و غه نیمه ت، نا نه وانه باوهریان نه هینابوو، بزیه خوا کرده وه یانی پرچهل کرده وه، وه نه مه به لای (خراوه) کاریکی ناسانه.

نهو کومه له رهش بینی و بی نومیده کاتی نه م پروه بیتومیدو په شینه بونیات ده نین، بهر له هه موو که سیکی دیکه به لگه به له سهر به هیلک چوونی خوی، نهک به هیلک چوونی رسولمانان، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فرموی: {إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَلَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلُكُهُمْ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم (۲۶۲۳). واته: نه گهر پیاوړیک گوتی: خه لکی هه موو به هیلک چوون، خوی له له هه موویان زیاتر به هیلک چووه.

نهوهی جیگه ی سهر سوړمانه نه وه به کومه لیک لهو که سه بی هیژو لاوازانه که خوځیان داوه ته پاڅ زانست و زانایان داوای دوور بوون له خه لکی ده کهن داوای دووره پهریزی ده کهن، وه پییان باشه له ماله که ی خوتدا بیتو ته نه ناگاداری خوت بی، پییان وایه هیچ رتگیه که نیسه بو چاکسازی و پاکسازی کردنسی کومه لگا، وه ناتوانری گه وره یی و ریز بو نهو نه مه ته بگه ریته وه، وه هیچ نومیدو هیوایه که نیسه،

نیستا کاتی نهوویه که مسولمان خوئی و چند پاروو نانیک و پیوستیهک پهنا بۆ
چۆلهوانیی و نهشکوت و ناو چیاکان ببات بهو دیندارییهی ههیهتی سهری خوئی
ههلبگرئ، تاوهکو مردن دهیگاتی!!

راسته که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفرموی: {يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ
خَيْرَ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَضْرِبُ بِدِينِهِ
مِنْ الْفَتَنِ} أخرجه البخاری برقم: (۷۰۸۸).

واته: هیتنهی نهماوه باشتین مالی مسولمان چند سهر ناژه لیک بی و له دواپانهوه
بهروه قه دپائی چیاکان و لهوه رگاکان بچی و خوئی و دینه کهی ههلبی له بهر فیتنه
(فیتنهی نهو رۆژگارهی که تییدا دهژی). بهلام زانایانی شیکهروهی فرموده
گوتویانه نه مه بۆ کهسیکه بکهوێته حاله تیکهوه فیتنه که به شیوهیهک بی
مهترسی ههلبه پانهوه (پیددهی لی بکری^(۷)).

(۷) هه موو نهو فرمودانهی باسی دووره په ریزی (العزلة) ده کهن، مه جوولن
له سهر نهوهی نهو کهسه تووشی فیتنه بی له دینه کهی و مهترسی ههلبه پانهوه
بکات، وه کهسی تووش بوو به فیتنه هیچ هۆکاریکی چاکسازی پی نه مابی، وه
نه توانی هیچ گۆرانکارییهک بکا، نه م دیاردهیهش له نیشانه کانی رۆژی دوایه،
چونکه قیامت کاتیک دئ کهسی له سهر زهوی نه مابی بلی: (الله، الله)، به لکو
قیامت له سهر کهسانی ههلبهستی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی
لهو کهسه ناوه: (لکم بن لکم) واته: بی نرخی کوپی بی نرخی، ههروه که له
فرموده دا هاتوه.

به لّام هدرچی ئیمین مادام له خاکیکدا ده ژین خه لکه که ی مسولمانو درووشه دینه کانی خوا بهرز راده گرنو جی به جی ده کهن، نه حکامه کانی ئیسلام جیبه جی ده کهن، وه مادام دهره تیک هیه بۆ یارمه تی دانی یه کتر، که واته درووست نییه و هرپامه مسولمان خوی دووره پهریز بکات، چونکه نه وهی که پیویسته بۆ نه وهی واجبیکی پی ته و او بی، نه ویش ده بیته واجب، له بهر نه وه پیویسته له بهر مسولمان تیکرپایان حوکمی خوا له بهر زهوی بهرپا بکهن، وه پابه ندین به کۆمه لی مسولمان، له بهر ږنگای تیکوژشان و خۆماندوو کردن بهر و پیش برۆن بهر پهری متمانه به خۆبوون و گه شینیه وه.

* میژوو به لگه ی زوری تیداییه له بهر راپهرینی ئۆمه تان سه ره رای تووش بوونیان به زه لیلی و بی هیژبوونیان:
نه مه کۆمه لیک به لگه ی میژوین^(۸):

أ- پاش نه وهی پیشموا نه بو بهر خوا لیتی رازی بی جینشینیی وه رگرت، بارودۆخه که له و پهری ناخۆشی و ناله باری دابوو، دووړوان به شیویه کی بهرچار ږۆلیان ده رکهوت، نه وهی هه لگه راپموه هه لگه راپموه له لادینشینه عمره به کان، وه خه لکانیک پهیدا بوون بانگه شهی پیغه مبه راپه تییان ده کرد، وه خه لکانیکی دیکه پهیدا بوون رته تیان کرده وه زه کاتی مالی خوا بهر، جومعه له هیچ شاریک نه ما غهیری شاره کانی مه که وه مه دینه، مسولمانان وایان لیتهات وه (عوړه ی کور ی زوبهیر) خوا لیتی رازی بی ده لی: (مسولمانان وه و مه رپان لیتهات له شه ویک ی باراناوی تاریکی زستاندا، له بهر له ده ستدانی پیغه مبه رکه یان خوا صلی الله علیه

(۸) هه موو به لگه میژویانه مان له کتیبی (الإسلام والقضية الفلسطينية)

خواستۆته وه (هی دانه ر خۆیه تی)، ص ۸۳ - ۸۵.

وسلم، وه له بهر که می مار هیان و زۆری دوژمنه کانیان، ههتا هندیك له مسولمانان به پیشهوا نهبو به کریان گوت: (تهی جینشینی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم: دەرگا کهت پیوه ده، له ماله کهتدا بینهوه، پهروه ردگاری خوت بپهسته ههتا مردن دهگاتی).

به لام به پیچموانموه نهبو به کر خوا لیتی رازی بی ئی ئومیدی بهسهریدا زال نهبو، رهشینی نهیتوانی گه مارۆی بدات، پرو به پروی هه موو ئه پششاهات و نار په حهتیانه بوویه به ئیمانیکي قوول، به عزمه تیکي پتهو، به گه شبینه کی مهزنهوه، نهوه که قسه یه کی فهرمووه تا دنیا مابی نهو قسه یه ی نامری له نیو نهو هه موو زهحه تی و تاریکییه وه فهرمووی: (أَيُنْقَصُ الدِّينُ وَأَنَا حَيٌّ؟) واته: دین به رهو کورتیی و له ناوچوون برهوا منیش زیندووم؟

نموه تا هه نهبو به کره خوا لیتی رازی بی لهو بارودوخه شلوقه دا کاتی عومهری کوری خهتتاب دیته لای و سه رکونه ی ده کات له سه ر بریاردانی شه ر دژی ئهوانه ی که ر هتیا ن کرده وه زه کات بهن، به عومهر خوا لیتی رازی بی ده لئ: (عومهر ا نهوه چیه، بیده نگبه، داوای سه رخستنت لی ده کهم، توش به حه جاله تی دیته لام؟ تویهك به زهبری بووی له جاهیلیهت و بی دهستی له ئیسلام؟ سویند به خوا تا شمخیر له دهستم بی جهادیان له گه ل ده کهن، سویند به خوا جهنگ له گه ل نهوانه دا ده کهم که جیاوازی ده کهن له نیوان نوێو زه کات، سویند به خوا نه گهر ریگریم لی بکن به پیدانی نهو گوریسه ی که به ملی ناژه له کانیان وه ده کهن که له سه رده می پیغه مبهری خوا دا داویانه، له سه ر نهوه جهنگیان له گه ل ده کهم).

عومەر خوا لیتی راوی بی گوتی: (نهمه شتیک نه‌بوو جگه له‌وهی وای ده‌بینم خوای په‌روه‌ردگار دلّی نه‌بو به‌کری خوا لیتی راوی بی کرده‌وه بۆ نهم جه‌نگه، زانیم که نه‌و له‌سمر حه‌قه).

هر نه‌بو به‌کر بوو خوا لیتی راوی بی له‌و بارودۆخه دژواره‌دا سوپای نوسامه‌ی به‌پێ کرد، به‌و که‌سانه‌شی گوت که به‌ره‌هه‌تستی نه‌و کاره‌ی نه‌ویان کرد: (سویند به‌وه‌ی گیانی نه‌بو به‌کری به‌ده‌سته، نه‌گهر بزایم به‌م کاره‌ دنیو درنج ده‌مرفینن نهم کاره‌ هر ده‌که‌م، وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ر له‌ وه‌فاتی به‌پیری به‌پێ کردنی سوپاکه‌یدا، نه‌گهر نهم شاره‌ که‌سی تیدا نه‌می‌تی جگه‌ له‌ خۆم به‌ نه‌یا به‌که‌وم هر ده‌یکه‌م، گرێه‌ک ناکه‌مه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا گرتی دابی).

به‌رده‌وام نه‌بو به‌کر خوا لیتی راوی بی پلانی ده‌کیشا، تیده‌کوشا، نوینه‌رانی ده‌ناردن، شه‌وغوینی ده‌کرد له‌ پیتاو به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکه‌که‌ی، تا نه‌وه‌بوو توانی به‌سمر هه‌موو نه‌و زه‌حه‌تیانه‌دا زال بی، به‌سمر هه‌موو نه‌وانه‌دا سه‌رکه‌وی که‌ پیلانیان بۆ مسوڵمانان ده‌کیشا، فیتنه‌و نا‌زاوه‌یان ده‌نایه‌وه، وه‌ سه‌رکه‌وت به‌سمر هه‌لگه‌راوه‌کان، وه‌ به‌سمر نه‌و که‌سانه‌دا که‌ بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیان ده‌کرد، وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ قه‌ده‌غی زه‌کاتیان ده‌کرد، وه‌ نه‌وانه‌شی که‌ نوێزیان به‌ تال کرده‌وه، وه‌ توانی شکۆ بۆ مسوڵمانان به‌گه‌رتنیه‌وه، وه‌ توانی ئومید بۆ بی ئومیدان به‌گه‌رتنیه‌وه، وه‌ ده‌ولت بۆ ئیسلام به‌ژیتنه‌وه، وه‌ هه‌یه‌ت و ریز بۆ خیلانه‌ی راشیدین بێنیه‌وه.

پیاوه‌ گه‌وره‌کان و ئیمان پته‌وه‌کان ئاوايان کردوه!!

ب- پاش نه‌وه‌ی هه‌ندی له‌ مسوڵمانان و غه‌یری مسوڵمانانیش گومانیان هه‌بوو له‌وه‌ی جارێکی تر مسوڵمانان بتوانن مرگه‌وتی نه‌قصا له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خاچ

پەرستان دهره پهنرتهوه، خاچ پەرستان نهو کاته توانیبویان زۆریه ی خاکی
 مسولمانان بجهنه ژیر دهستی خویان داگیری بکهن، وه داگیر کردنی مزگهوتی
 نه قضا بۆ ماوهی سهدهیهک، نه مه وای له زۆریک له مسولمانان کردبوو به
 شیویهک بۆ ئومید بن بلین: هیچ ئومیدیک و هیوایهک نیه بۆ سهرکهوتنی
 مسولمانان به سهر خاچ پەرستان، له بهرانبهردا خهڵکانی دیکه هه بوون بۆ چوونیان
 وابوو حه قهمن پۆریک دی نازاد بکری، نهوه بوو له سهر دهستنی پالەوانی خاوهن
 غیرهت (صلاح الدین) له شهری (حطین) یه کلاکه رهوه دا توانی مزگهوتی
 خۆشهویستی نه قضا پرزگار بکات، پاش نهوه مسولمانان بوونه خاوهنی سیادهو
 هیزو شکزو خاوهن کیانی خویان.

پیاوه گهوره کان و ئیمان پتهوه کان ئاویان کردووه!!

ج- هندی گومانیان وا دهرد نه گهر مسولمانان ههلسوراپوینک و خه م خۆریکیان
 هه بوایه مه غۆل و ته تهره کان به م شیوه وه حشیگهریه نه یانده توانی خاکی و خه لکی
 مسولمانان لهو پهری بۆ نهو پهری ویران و خاپوور بکهن و مالیان به تالان بیهن، تا
 نهو رادهیهی ده گوتری هۆلاکو له هیسکه پهیکهری لاشه ی مسولمانان هه ره می
 بهرزو چپای پتهوی لی دروست کرد، میژو نووس (ابن الاثیر) دهرباره ی سه ختی نهو
 پۆژانه ده لێ: (ماوهی چهند سالتیک مامهوه نه متوانی نهو پرووداوه گه وره یه
 بنووسمهوه، له بهر گه وره یه که ی، رقم له باس کردنی بوو، پتیه کم له پتیش بوو
 یه کێکم له پاش دوو دل بووم له نووسینهوه ی نهو میژووه تاله، نهوه بۆ کێ ناسانه
 بتوانی به دهسته کانی خۆی له ناو بردنی ئیسلام و مسولمانان بنووسیتتهوه، کێیه

نەوہ باس کردنی نەوہی لا ناسان بی؟ خۆزگە دایکم منی نەبوایە!! خۆزگە بەر
لەوہ بردمایەو لە بیر کرابام!!^(۹).

کێ دەیزانی و گومانێ دەبرد پۆژێک دێتە پیش وولاتی مسوڵمانان پاش نەو پۆژە
سەخت و دژوارانە لەسەر دەستی پالەوان (مقدام) (قطز) نازاد دەکری، لە جەنگی
(عین جالوت)، مسوڵمانان عیززەت و سەربەرزییەکی نەوتۆیان بۆ گەڕایەو نەوہ
دوای نەوہ شانازی پێتە بکەن.

پیاوہ گەورەکان و ئیمان پتەوہکان ئاوايان کردووە!!

نەم سێ کارەساتە گەورەیه کە لە سێ چەرخێ جیاواز پرویانداوە، وە شۆپشەکانی
دیکە ئۆمەتی ئیسلامی دوای لە پاش نەو سێ پرووداوە، خۆی لە خائێکدا
دەبینیتەوہ، نەویش بریتییە لە بوونی سەرکردەوہیەکی ئیماندارە، خاوەن
عەقیدەیهکی پۆچوو، خاوەن ئیمانێکی پتەو بی بەو پەیمانە خۆی گەورە دەربارە
سەرخستنی مسوڵمانان و بەرەو پیش بردنی ئیسلام و گێڕانەوہی هیزو دەسەلات
بۆی، سەرکردەیهک زۆر دەستی گرتیی بە پێنمایەکانی ئیسلام، وە زۆر دەستگرتیی
بە ناداب و پەوشتە جوانەکانی ئیسلام، خۆی دامالێبی لە ھەموو خۆیستیک، وە
سەکردەیهک بێ دوور بێ لە دەمارگیری نەزانی، وە بھەنگن بە شمشیرەکە
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، نەگەر نەو جۆرە سەرکردەیه لەنیو
مسوڵمانان ھەبی، نەوہ شایستە سەرخستنی خۆایی دەبن، وە شایستە
پالێشتیک دەبن لەخواوە کە عادیەتی پیرو نەگیرایی، وە خۆی پەرورەدگار

(۹) (الکامل) لابن الاثیر، سەیری نەو ئابروچوونە بکە کە مەغۆل دژی مسوڵمانان
نەنجامی دا.

موعجزیه‌یان بَو دینیتیه دی، نموه‌تا ده‌فهرموی: ﴿...أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ المجادلة، وه ده‌فهرموی: ﴿وَأَن جُنَدًا هُمْ الْغَالِبُونَ﴾ (۱۷۲) الصافات، واته: دیاریشه هدر سدریازانی نیته سمرده‌کمون.

گه‌شین بوون به سمرکه‌موتنی دینی خوا سمره‌تای سمرکه‌موتنه، هیزی مه‌عنهمویی هدر نومه‌تیک گه‌نجه‌کانی پال پیتوه دهنی بَو به‌ده‌سته‌تینانی سمرکه‌موتنی زیاتر، له هم‌موو کات و شویتیکدا، وه خوای گموره‌ش له‌گمل پاریتز کاران و نیازباکان و تیکو‌شهران دایه، نوانهی فرمان به‌شته به‌سنده‌کان ده‌کهن و ریگری له شته ناپه‌سندو خراپه‌کان ده‌کهن، وه نوانهی سنوره‌کانی خوا ده‌پاریزن، ﴿وَرُبُّدُ أَنْ تَمُنَّ عَلَىٰ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَهُمْ أَيْمَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾

ه ﴿القصص﴾ واته: وه نیته ده‌مانموی (به چاکمی خومان) منهت بنیین به‌سهر نوانهی که لاوازو ژیر ده‌ست کرابوون، له ولاتی (مصر)دا، وه بیانکه‌ینه پیشه‌واو بیانکه‌ینه میرات گران (ی که له‌پوری فیرعمون و شویتکه‌وتوانی).

* پیغه‌مبه‌ری خواش صلی الله علیه وسلم موژده‌ی عیززه‌ت و ریزی به نومه‌تی نیسلام داوه:

- پیغه‌مبه‌ی خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرموی: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ﴾ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (۱۸۸۰۴). به‌رده‌وام تائیغه‌یه‌ک له نومه‌ته‌کم دیارن له‌سهر هقی، له ریوایه‌تیکدا هاتوه: ﴿لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا يُقَاتَلُ عَلَيْهِ عَصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ﴾ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۹۲۲)، وَأَبْنُ جَبَّانٍ بِرَقْم: (۶۸۳۷). واته: نمو دینه به‌رده‌وام له‌سهر

پیتی خۆی دهووستی، کۆمه لیک له مسولمانان شهرو کوشتاری له پیناودا دهکهن، تا پۆزی قیامت.

ئهم فهرمايشتانه به لگهیه کی یه کلاکهره وهن له سهر بوونی کۆمه لیک له ئیمانداران له سهر ههق، تا هاتنی پۆزی دواپی، وه ئهو کۆمه لهو تایه فیهش بهردهوام له مللانیدان له گهڵ باتیل، نه گهر پۆزیک له پۆزان نووری ههق شاررایهوه، ههچ گومانته نه بی پۆزیک دی پرووناک ده بیتموهو دووباره سهره لده داتهوه، له نیو تاریکیه کانی بی ئومیدیدا پرووناکی ئومیدو هیوا ده درهوشیتمهوه.

- ههروهها له فهرموده یه کی دیکه دا ده فرموی: {لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ، وَلِعَدُوهُمْ قَاهِرِينَ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ جَابَهُمْ، وَلَا مَا أَصَابَهُمْ، مِنَ الْبَلَاءِ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ، وَهُمْ كَذَبُوكَ} قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَإِنَّهُمْ؟ قَالَ: (بَيْنَ الْمَقْدَسِ) { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِي بِرَقْم (۳۶۴۱).

ئهمه موزده یه که له لایهن پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم که نیسلام ههرده بی حوکم بکات، وه خاکی مزگه تی نه قاصا هه ده بی نازاد بکری، وه سه بهزی و شکۆمه ندی هه ده بی بگه پیتمهوه بۆ مسولمانان.

- نه بی قه بیله ده لی: ئیمه له لای عه بدوللای کوپی عه مپی کوپی عاص دابوین، پرسیار کرا کامه له دوو شاره زووتر فه ته ده کری: قوسته نتینیه یاخود پۆمی^(۱۰)؟ عه بدوللای داوای سندوقیکێ کرد بۆی بینن، نووسراوێکی تیدا بسو ده ری هیئا، پاشان گوتی: لهو کاته ی ئیمه له دهووری پیغه مبهری خوا صلی الله

(۱۰) قوسته نتینیه: بیزه نتیه، یاخود (استنبول) ی ئیستا، وه پۆمییه: بریتیه له پۆما پایته ختی ئیستای ئیتالیا یه.

علیه وسلم بووین نمو پرساره مان نووسیموه کاتی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کرا کامه شار بهر له هه موویان ففتح ده کری؟ فهرمووی: شاری هرقل، واته: قوسته نینیه^(۱۱).

فهقی یه کهم هاته دی له سهر دهستی سولتان (موحه مهده فاتیح) ی عوسانی په همتی خوای لیجی، سالی (۱۴۵۳) ز، واته: (۸۰۰) سال پاش هه واله که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهقی دووه میس هه ده بی بیته دی به نیزی خوای بهرزو مهزن، پرسیار ده کهن نه مه که ی؟ تو بلی: به لکو نه مه زور نریک بی!!

- ههروه ها له فرمایشتیکی دیکه دا هاتروه: {تَكُونُ النُّبُوءَةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوءَةِ فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصِيًا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوءَةِ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (۲۷۳)، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناداه حسن.

واته: پیغه مبهرایه تی له نیوتان ده مینیته مه نه وهنده ی خوا حهز بکات، پاشان بهرزی ده کاته مه، پاشان جینشینیی (خلافهت) پهیدا ده بی له سهر پربازی پیغه مبهر، نهویش ده مینیته مه له نیوتان نه وهنده ی خوا حهز بکات، پاشان نهویش بهرز ده بیته مه، پاشان پادشایه تی دی و نهویش له نیوتاندا ده مینیته مه نه وهنده ی

خوا بیموی، پاشان ده بیته حوکی خۆسه پین، نهویش ده مینیتسهوه نهو ندهی خوا بیموی، پاشان بهرزی ده کاتوه لهو کاتهی که خوا به خۆی دهیوی، له کۆتایی دا ده بیتهوه به خهلافهتی لهسر ری بازو بهرنامهی پیغه مبرایهتی.

نهوی که تا نیستا بووه لهو زنجیره میژووه دا، پادشایهتی کۆتایی هات به کۆتایی هاتنی دهولهتی عوسمانی، نیستا کاتی حوکی خۆسه پینیه، بهوه ده زانین که حوکی خۆسه پینیه ده بینین دینه سه ده سه لات بی گه رانهوه بو خه لک، شیرادهی میللهت داگیر ده کهن، حوکی دیکتاتۆری له سه ره تادا له تورکیا له لاین نه تاتورک سه ری هه لدا، پاش نهو له هه موو شوینه کان به دواي نهودا هاتن، به لام نهو به لگانهی باسی هه لسانهوهی نیسلا مان بو ده کهن موژدهیه کن بو نیمه که نهو حوکمه هه رگیز بهردهوام نابو، ده بی نهو رۆژه بی حوکم رانییهک درووست بی لهسر نهو مه نهجه بی که پیغه مبهری خوا له سه ری بووه، هاتنی نه مهش نیشانه لالا نزیکه.

من زۆر گه شینم بهوهی که نه مه هه ر دینه دی لهسر دهستی بانگخوازن، به یارمهتی خوا، وه به هیممهتی گه نجاغان، به تیکۆشانی زانیان، به به خشیانی دهوله مه ندان.

- ههروه ها له موژدهیه کی دیکه ی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم هاتوه: { لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِئَ الْيَهُودِيُّ وَرَاءَ الْحَجَرِ أَوِ الشَّجَرَةِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلَفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ إِلَّا الْغَرْقَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم (٢٩٢٩).

واته: قیامت نایى تا مسولمانان له گهډل یههودیه کان شهر نه کهن، یههودی خوځی دهشاریتموه له پشتمی داریک یان بهردیک، نمو داره یاخود نمو بهرده دهئى: نمو مسولمان نمو یههودیه له پشتم وهره بیکوژه، تنها داری غهړقه دهئى، نمو له داری یههوده.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهم فرموده یهدها هوالتی نموهمان پیدهدا یههود له کاتیک له کاته کان دهگه نه نموپه پری هیژو کوټرټول کردن، وه نموان له یهک شویندا کو دهبنموه، پاشان مسولمانان زال دهبن بهسهریاندا، همرو شتیک بانگی مسولمان دهکات بهرد بى یاخود دار.

نموهتا نیستا نموان له شوینیکدا کو کراونه تموه که خاکی فهلهستینه، به نیزنی خوا تیچوونیان لهسر دهستی مسولمانانی راستگوو کړنوش بهرو سوجه بهر دهئى، مسولمانانیک که فرماندهرن به کاری پهسهندو ریگریکارن له کاری ناپهسند، وه پاریزگارن له سنوره کانی خوا.

نمو نیعجازهی لهم فرموده دایه وهک چوڼ بهشی یهکهمی دهریاره کوبونهوهی یههود له خاکی فهلهستیندا هاتوته دی، به نیزنی خوا بهشی دووهمی فرموده کهش هدر دیته دی.

به کورتیبه کهی نهوهی پیشتیر باسماں کرد:

براو خوشکی بانگخواز نهگهر پهشبینی و بى نومیدی له دینی خوادا حرام بى، وه نهگهر میژوو پیمان بللى نومتهانی ژیر دهستوه لاواز لمو په پری بى دهسهلاتیان راپه پرنیان کردوه، وه نهگهر پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم موژدهمان بداتى بهوهی نومتهی نیسلام سهره پای تووش بوونی به بى هیژو پارچه پارچه بوونی بهلام دهگاتهوه بهو په پری شکوو ریژو سهره رزی.

نه گهر کاره کان بهم شيويه يمن بوجى خه لکى خويان به بى نوميدى و پرهش بينى
داپوشيوه؟

نه گهر کاره که بهم شيويه يه بوجى ژماره يه کى زور له مسولمانان تووشى ترسو و بى
ههلوئستى و بوونه؟

پيويسته له سهر تو براو خوشکى بانگخواز شو پنگميه بو خه لک راست بکه يته وه،
وه گيانى عزمهت و زيره کى و گه شپينى له نيو مسولمانان بچينى، به لکو
مسولمانان هوشيار ببڼه وه، بو بينا کردنى عيززهت و، بهرپا کردنى وه حدهت و،
هينانه دى و درووست کردنى قهواره يه ک بو خويان، شو کاته مسولمانان دلخوش
دهبن به سهرکهوتنى خوايى، وه خواى خاوهن عيززهت يش هه کهيک و کزمه ليکى
بيموى سهرى ده خات.

كۆتايى

لە كۆتايىدا گىرنگىزىن ئەو سيفاتە دەررونيانەتان بىر دىنمەۋە كە پىۋىستە بۆ ھەر كەسنىك كە كارى بانگخوازى دەكات، خۆى پىۋى پىۋىنىتتەۋە.

* بە ھۆى ئىمانى پتەۋى بە خوا: دەتوانى خۆى بە ئازايەتىۋ پىۋى ھەست كىردىن بە چاۋدىرىى خوا پىۋىنىتتەۋە، ۋە دەررونى خۆى نامادە بىكات بۆ شەھىد بىوونو كەشتىن بە بەھەشت.

* ۋە بە ھۆى نىياز پاكىي ئايخلاص، ۋە: بەرز دەبىتتەۋە بەسەر بەرژەۋەندىۋ مەبەستى دىكەى غەيرى خوا، ۋە بە ھۆى ئىخلاصەۋە كارەكانىيان دەبىتتە تەنھا بۆ خوا.

* ۋە بە ھۆى جورئەتۋ چاۋ نەترسىيەۋە: لە ھەر شۇنىتەك بىن ھەقىيژ دەبىن، لەبەر خواش لە لۆمەى لۆمەكاران ناتىرسىن.

* ۋە بەھۆى ئارام كىرتنەۋە: خۆيان دەگىرلەسەر بەلاۋ موصىيەتۋ پىششەتە نەخوازراۋەكان.

* ۋە بەھۆى كەشپىنىۋ ئومىدەۋە: بۆ مەيدانى بانگخوازىۋ تىكۆشان دەچىن بە زەرەدەخەنەى ئومىدەۋە، ۋە بە دەررونىكى خاۋەن عىززەتەۋە، بىۋ ئەۋەى پەش بىنى بتوانى بەسەرياندا زال بىۋ.

مسولمانان چەندە پىۋىستىيان بە بانگخوازانىكە خۆيان رازاند بىتتەۋە:

بە ئىمانىتىكى قوۋلۋ رۆچۈ، بىۋ ئەملاۋ ئەۋلا كىردىن سارد بىوونەۋە.

ۋە بە جورئەتۋ چاۋنەترسىيەك ھەقىيژەك بىن تىرسۋ دلەپراۋكى ئەنسان.

وه به نارام گرتنیکى بهردهوام که بى تاقهتی و ماندوبون نه ناسی.

وه به نومیدنیکى پر له زه زده خه نه وه که هرگیز رهش بینى و بى نومیدى و گه رانه وه بۆ دواوه نه ناسی.

له حه حقیقه تدا نهم پینچ سیفاته دهروونیه له تایبه تمه ندى پیاوانیکه که پاستگون له گه ل شو په یانه ی به خویان داوه، وه له سیفاته جیا که ره وه کانی شو بانگخوازانیه که بۆ گهیاندنى حق له لۆمه ی لۆمه کاران ناترسن، وه له گهیاندنى دینی خوادا له غه یری خوا له هیچ کسى دیکه ناترسن، چونکه بنچینه ی نیمان و باوه ی بونی دلیکی زیره که، وه بنچینه ی شیخلاص دلیکی پاکه، وه بنچینه ی جوړنه ت و چاونه ترسیی بونی هست و شعوریکى به هیزه، وه بنچینه ی نارام گرتن بونی نیراده یه کی تاقه ت پروکینه، وه بنچینه ی گه شبینی و نومیدیش بونی دهروونیکى خاوه ن نومیده ..

وه بونی شو سیفه تانه به هیژنیکى زۆره وه له گه نجانیکى بانگخوازی نیماندار نه بى کونابیته وه، نهوانه ی نیمانیان هیناوه به په روه رد گاریان، وه شانازی به نیسلامه تیبه که میان ده کهن، له پیناو بانگخوازیه که میان ده رده چن، خواى په روه رد گاریش له سهر دهستی نهوان خیر و خوشی فراهه م دینى و، ده بیه جیگه ی سود بۆ نۆمه تان ..

لیږه وه ده بینن بانگخوازانى لای خوا پینشترو نیستاش له ههر قوناغیک له فوناغه کانی میژوو بوونه ته کۆله کى راپه ړینى نۆمه تی نیسلامی، وه نه ینى هیژو پیزى شو نۆمه تن، وه بوونه ته سهرچاوه ی شانازی و ریز، وه هه لگری نالای شو نۆمه ته بوینه، وه پيش خه لکی کهوتون بۆ سهر کهوتن و گه رانه وه ی ریزو پله و پایه، خواى په روه ردگار ده فرموى: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبْهَدْنَهُمْ

أَقْتَدِهٖ... ﴿١٠﴾ الانعام، واته: نهوانه کهسانیک بوون خوا رنمونیی کردن دهی
 پهیرهوی پینگو پتیبازی نهوان بکه.
 لهسهر بانگخوازن پتویسته نهگهر بیانموی نؤمهتی نیسلام بوونیکي سهربرزانهی
 ههبی، سهنگ و قورسای ههبی، پتزو پتیزی ههبی، قهوارهیه کی بههیزی ههبی،
 دهبی زۆر بهباشی دهرك به بهریرسیاریتی بکهن، وه نهو سیفاته دهروونیا نهش
 بناسنو بزنان که پتویسته پتی وه صف بکرتن، وه خوی بهرزو بالادهست دهسلاتی
 بهسهر هدر شتیکدا دهشکی که فرمانی پتیکرده، بهلام زۆریه ی خه لکی نه مه
 نازانن.

نیوہرۆک

لاپەرہ

۲	پیشہ کی وەرگیتپ
۴	پیشہ کی دانەر
۵	ریخۆشکردن
۶	نیمان
۱۱	نیاز پاکیی
۲۰	جورثەت
۲۹	نارام گرتن
۴۱	گەشبینی
۵۸	کۆتایی